

Mi o sebi

Glasilo Društva upokojencev Škofja Loka št. 22 letnik VI december 2012

Foto: Nevenka Mandić Orehek

December - Kulturni festival v Sokolskem domu

12 mesecev skozi fotografske leče

Foto: Brigita Lužar

Januar - Pohodniki v Tamarju

Foto: Zlata Ramovš

Februar - Proslava ob prazniku kulture in dnevu žensk

Foto: Rudi Zadnik

Marec - Obisk predsednika dr. Danila Türka

Foto: Zlata Ramovš

April - Čistili smo Slovenijo

Foto: arhiv Vlasta Mekiš

Foto: Zlata Ramovš

Foto: Nevenka Mandič Orehek

Foto: Zlata Ramovš

Foto: arhiv Gašper Zakotnik

- 4** Na prelomu leta – Načrti za leto 2013
- 9** Besedo ima predsednik DU Miro Duić
- 11** Predstavljamo občinske svetnike
Katja Galof
- 12** Med nas prihajajo novi člani
Vlasta Mekiš
- 13** Čaj ob petih z Nežo Maurer
- 14** Člani in podporniki DU izven naše občine
Valerija Gračner
- 15** Univerza za tretje življenjsko obdobje
Naše mesto v družbi
- 16** Festival za tretje življenjsko obdobje
Špeli Polajnar v spomin
- 17** Obisk Maasmechelen
- 18** Bralna značka
- 19** Glasba
Kako doživljam zborovsko petje?
- 20** Gostovanje MePZ Vrelec v Murski Soboti
- 21** Zanimive osebnosti
Gašper Zakotnik
- 22** Prihod kapucinov v Škofjo Loko
- 23** Petru Finžgarju v spomin
- 24** Športni mozaik
- 26** ŠRI – namizni tenis, kegljanje
Uspešna kolesarska sezona
- 27** Državno prvenstvo v pikadu
Uspehi balinark
- 28** Državno prvenstvo v kegljanju
Doroteji Fojkar v spomin
- 29** Državno prvenstvo v streljanju z zračno puško
- 30** Gremo na pot
Program izletov, prireditev in akcij
- 32** Izlet prostovoljcev
- 33** Srečanje gorenjskih upokojencev na
Jezerskem
- 34** Alkoholizem – Najtežje je premagati
samega sebe
- 35** Koristne informacije
- 40** Fotogalerija

KJE SO NAŠE LADJE IN KAKO NAPREJ?

Miro Duić

Plujemo, čeprav na zelo razburkanemu morju. Valovi so vse večji in čez nekatere ne vidimo več. Vetrovi gospodarske in splošne politične nestabilnosti ne pojenjujejo. Še vedno plujemo, toda motorji so nam odpovedali. Posadka in marsikateri potnik so dobili morsko bolezen in zmanjkuje tablet. Bomo zdržali? Več kot 2500 nas je na krovu. Bo potrebno kaj odvreči? Kaj pa? Saj je večina golih in bosih. Kje so rešilni pasovi? So reševalni čolni pripravljeni? Da se le ne bi prevrnili v tej neskončno dolgi nevihti. Glej, še kompas ne dela več. Kako bomo našli pravo smer? Barometer še naprej kaže slabo vreme. Najraje bi ga treščil, toda kaj, ko se vreme zaradi tega ne bo spremenilo. Kdaj bomo na suhem, na kopnem, na trdem terenu? Ali bomo sploh še znali hoditi, ko in če pridemo na obalo?

Zdi se mi, da bi z zgornjimi besedami in občutki iz sanj lahko dobesedno opisal stanje, v kakršnem smo, ne le v gospodarstvu, temveč v celotni družbi, prepleteni z različnimi političnimi barvami in okovi, znotraj katerih nimamo moči in volje, da bi stopili skupaj.

V takšnih pogojih in razmerah je težko delati, še težje pa živeti. V času, ko dnevno rastejo cene, ne naraščajo plače delavcem, velikemu številu upokojencev pa ne zagotavljajo niti osnovnih življenjskih potreb, to očitno ne gane naših politikov, ki se namesto ubogim posvečajo predvsem sebi in svojim medstrankarskim obračunavanjem.

Pogoji gospodarjenja in pogoji človeka dostojnega življenja so drugačni od naših pričakovanj.

Vsakodnevni socialni in drugi problemi čedalje bolj pritiskajo na najbolj občutljive sloje naše družbe, tako na veliko število brezposlenih kot tudi revne, katerih število zelo opazno narašča.

Kljub vsemu ne smemo obupati. V našem društvu se bomo trudili pomagati najšibkejšim z različnimi akcijami in projekti. To bi radi storili tudi za starejše, ki niso naši člani, vendar seznama starejših v naši občini, ki niso naši člani in jih je še vsaj toliko kot naših članov, ne moremo dobiti.

Upam, da bomo dobili še to bitko, bitko za preživetje, čeprav vojna s težavami še dolgo ne bo končana. Starejši so utrujeni, nekateri celo nemočni, ampak bomo zdržali, saj smo že navajeni. Izteka se še eno leto, prihaja novo. Upamo, da le ne bo slabše od tega.

Dragi sopotniki na naši ladji upokojencev.

Vsem vam in vašim najbližjim želim vesel božič in srečno ter zdravo novo leto 2013 ter miren pristanek v varen pristan.

Izdajatelj:

Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka
Tel. (04) 512 06 64
e-pošta: drustvoupokojencev@siol.net

Odgovorna urednica:

Jelka Mlakar

Stalne sodelavke:

Meri Bozovičar, Julija Jenko,
Borjana Koželj, Marinka Logar,
Marinka Mesec, Maruša Mohorič,
Nadja Podgoršek

Lektorica:

Marija Draškovič

Oblikovanje:

Nevenka Mandić Orehek

Urednica fotografije:

Zlata Ramovš

Tisk:

GTO Košir d.o.o.

Naklada: 2300 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.

ISSN 1855-0975

**Naslednja
številka bo izšla
8. marca 2013.**

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

MŠ: 5010721000

DŠ: SI99746352

Tajništvo: 04/512 06 64 in 040 226 667

Fax: 04/512 63 09

Računovodstvo: 04/512 63 08

Blagajna: 040 857 273

E-mail: drustvoupokojencev@siol.net

Uradne ure: sredo in petek od 8. do 12. ure

Kakšna je skrivnost srečnega življenja? Med drugim tudi to, da počnemo tisto, kar nam je všeč. Veliko naših želja lahko uresničimo v društvu upokojencev. Mnoge privlači izletništvo, drugi prisegajo na šport in rekreacijo, tretji se vidijo predvsem v kulturno- izobraževalnem dejavnosti, mnogi radi berejo in pojejo. Predvsem pa se vsi radi družijo.

Posameznike, ki pripravljajo programe, smo povprašali, kaj si na posameznih področjih lahko obetamo v prihodnjem letu.

NA PRELOMU LETA - NAČRTI ZA LETO 2013

IZLETNIŠTVO PRIVLAČI MNOGO LJUDI

Cveta Škopelja

V našem društvu je že od vedno veliko zanimanje za vse vrste letovanj in izletov, tako planinskih in pohodnih kot tudi turističnih. Izletniška sekcija je v vseh teh letih s svojimi člani prekrizirala Slovenijo od severa do juga in od vzhoda do zahoda oziroma po dolgem in počez.

Kljub temu še vedno ostaja veliko zanimivih krajev, ki jih nameravamo obiskati v prihodnje.

Ko se staro leto poslavlja, ga običajno želimo zaključiti s posebnim prijetnim in veselim druženjem. Hkrati pa je to čas, ko smo že osredotočeni na prihajajoče leto, saj je že dolgo precej pred iztekom leta treba

oblikovati program izletov, prireditev in družabnih srečanj za naslednje leto. Pri tem naletimo na veliko težav. Temeljno vodilo pri načrtovanju je v skladu z zakonodajo najbolje poskrbeti za pravilno in varno izvajanje izletniške dejavnosti v zadovoljstvo članstva. Izletniški turizem je namreč povezan s turističnim vodenjem, organizacijo prevozov, oblikovanjem kakovostnih programov ponudbe, urejenim okoljem, kulinariko. V preteklosti smo opazili, da se interes za izletništvo med starejšimi ljudmi v okviru društev upokojencev povečuje. V zadnjem obdobju, zlasti v zadnjih dveh letih, temu ni več tako, saj vsesplošna kriza vedno bolj pritiska in slabi finančni položaj državljanov, tudi nas upokojencev. Čas, v katerem smo se znašli, zahteva, da za vsak evro premislimo, kako ga bomo potrošili. Tako ugotavljamo, da pravzaprav že zelo težko izpeljemo turistični izlet, četudi je cena nižja kot pri turističnih agencijah, saj enodnevne izlete večinoma organiziramo sami, brez posredovanja turistične agencije. Običajno se odpovemo tudi celodnevni najemu turističnega vodnika z licenco, saj je vodiča za bistveno manj denarja mogoče dobiti za uro ali dve v kraju, kamor smo namenjeni. Žal med upokojenci

Foto: Zlata Ramovš

ne najdemo primerne kandidata s prakso in licenco turističnega vodnika, ki bi bil pripravljen kot prostovoljec ali prostovoljka sodelovati pri organizaciji in vodenju, s čimer bi bili turistični izleti kvalitetnejše izpeljani. Veliko lažje organiziramo

kopalne izlete, za katere je še vedno veliko zanimanja, organizacija vsebinsko ni zahtevna, cena pa ugodna, še posebej za Debeli rtič. Tudi izbor in organizacija obiskov gledaliških predstav ni zahtevna, zanimanje med člani pa več kot zadovoljivo.

Da bi vsem, ki stroške še zmorejo, vendarle še omogočili izlete in letovanja, se poslužujemo meddruštvenega sodelovanja. Letos smo skupaj s sosednjimi društvi upokojencev napolnili

avtobuse za Srečanje upokojencev Gorenjske, ki je bilo na Jezerskem. Prav tako smo z Društvom upokojencev Brežice napolnili vsak pol avtobusa in se odpeljali na zdraviliško letovanje v Terme Fojnica v Bosni in Hercegovini. V prihodnje se bomo morali še bolj povezovati, bodisi medkrajevno v okviru PZDU Gorenjske kot tudi širše. Tako bomo lahko ponudili pestrejšo izbiro destinacij in dostopnejšo ceno prevoza kot tudi drugih storitev v sklopu izletniških paketov. V ta namen je bila nedavno ustanovljena Komisija za izletništvo pri PZDU Gorenjske, kjer sodelujem, in upam, da bomo skupaj ponudili pestrejši izbor destinacij vsem tistim društvom in članom društev, ki si bodo za želeli. Poleg izletov in letovanj izletniška sekcija organizira tudi vsakoletni piknik in druga družabna srečanja. Člani zelo pogrešajo družabna srečanja s plesom, zato si prizadevamo v Škofji Loki pridobiti ustrezne prostore in, kot kaže, nam bo uspelo. Tako upam, da bomo lahko že naslednje leto v neposredni bližini našega društva v izpraznjenih prostorih Rdečega križa med drugim organizirali srečanja s plesom, silvestrovanja, pustovanja, plesne vaje in podobno. Čakamo le še na uradno pisno potrditev ustnega dogovora Občine Škofja Loka.

DRAGI MOJI OBISKOVALCI KULTURNIH PRIREDITEV

Ela Dolinar

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Spet začenjamo novo sezono obiskov gledališč, opere in drugih kulturnih ustanov. Lani smo obiskali kar nekaj gledališč, opero ter Cankarjev dom in podobno bo tudi letos. Lani si vas je ogledalo vsaj eno predstavo kar lepo število (407) in upam, da bo tako tudi to sezono. Začeli smo s prvim obiskom gledališča v Kopru, novembra pa smo si ogledali baletno pravljico GISELLE.

Vsak mesec si bomo izbrali eno predstavo, o čemer vas bomo pravočasno obvestili po elektronski pošti, letak pa bo tudi visel na oglasni deski. Pridružite se nam in skupaj bomo vstopali v nove svetove, ki nam pobožajo dušo in razveselijo srce.

POHODI NEŽKINIH KORENIN

Nežka Trampuš

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Pohodi Nežkinih korenin so pohodi zahtevnejše planinske skupine. Vodnice smo se trudile, da bi izbrale čim pestrejše pohode po Sloveniji in zamejstvu.

Spomladi bomo

najprej hodili čez valovito, razgledno planoto Kraškega roba. Nato se bomo podali v osrčje haloških gor, rakitniško planoto na Notranjskem.

Hodili bomo čez zeleneče, cvetoče štajerske in kamniške gričke, sprehajali pa se bomo tudi po Šentviški planoti in nad Idrijsko dolino. Poleti se bomo potili na poteh malo višjih hribov in gora Gorenjske ter nad Kolpo in na Štajersko. Čez prostrane planine se bomo povzpeli na čudovit, razgleden osamelec sredi Karnijskih Alp. Poletje bomo zaključili še z zanimivim dvodnevni pohod iz Logarskega kota, čez Kamniško sedlo, v Kamniško Bistrico.

V jeseni pa se bomo odpravili spet v gorenjsko in štajersko sredogorje, z izjemo razglednika na severni strani Košute, posutega z zlatimi macesni. Za konec pa bomo prehodili še Vintgar pod Pohorjem in sotesko pod jelovškimi gozdovi.

POHODI VESELIH POHODNIKOV 2013

Dragica Gartner

Pri izbiri pohodov imam vedno v mislih željo, da bi naša skupina v zrelih letih videla in prehodila čim več krajev, planin in vmes še kakšen vrh, za katere sem prepričana, da jih še niso obiskali, prehodili ali videli ta enkratni biser Slovenije.

Za zimske mesece sem predvidela nekaj lažjih razglednih poti po notranjskih in idrijsko-cerkljanskih gričkih, spomladi pa se bomo podali med cvetoče češnje, dišeče in zeleneče vinograde v Goriška brda in haloške gorice. Pogledali bomo tudi malo čez mejo, na severno stran Karavank.

Poleti pa se bomo potepali po gorenjskih in tolminskih planinah, vmes se bomo podali z žičnico na Vogel, na krajši vzpon na greben Spodnjih Bohinjskih gora.

Jeseni pa se bomo odpravili na ribniški konec med temne gozdove, ogledali si bomo zlate macesne

Gorenjske in zlato-rumene-rdeče vinograde Bele krajine. Pohodi bodo enkrat na mesec, včasih še vmes. Prilagodili jih bomo vremenskim razmeram

in temu primerno spremenili traso poti ali jo skrajšali. Izognili se bomo močnemu poletnemu soncu. Pohodov se lahko udeležite skoraj vsi. Za vzdrževanje minimalne kondicije pa se morate potruditi tudi sami med pohodi. Le pogumno na pot!

Foto: Nevenka Mandić Orehek

PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE

Koordinatorica Nežka Fojkar

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Program Starejši za starejše se izvaja po vsej Sloveniji od leta 2002. V njem sedaj sodeluje že 293 društev upokojencev. Eno izmed teh je tudi naše društvo s 30 prostovoljci, ki so doslej obiskali že

1347 oseb, starejših od 69 let. Samo letos smo opravili že več 650 obiskov. Društvo je ponosno na opravljeno delo, saj smo prostovoljci za to porabili veliko svojega prostega časa, truda in

dobro volje, ob tem pa dobili tudi občutek lastnega zadovoljstva.

Ko razmišljam o načrtih za prihodnje leto, si želim, da bi od občine uspeli dobiti dostop do osebnih podatkov vseh starejših oseb, ki jih doslej zaradi varovanja osebnih podatkov nismo uspeli pridobiti. Verjamem, da bo s podporo ZDUS in izkušenj od drugod to uspelo tudi nam. Program Starejši za starejše je trajen, saj ko nekateri odhajajo, starost nad 69 let dosegajo nove osebe. Ne bojimo se, da bi nam zmanjkalo dela. Naši prostovoljci bodo tudi prihodnje leto pridno anketirali in opravljali ponovne obiske. Starejše pa, ki so osamljeni, ali potrebujejo pomoč, pozivamo, da to povedo našim prostovoljkam ali pa nas pokličejo. Pomagajmo si!

TEČE DEVETO ŠTUDIJSKO LETO NAŠE UNIVERZE

Borjana Koželj

Ko smo začeli z delom, so nekateri dvomili, ali je izobraževanje po upokojitvi sploh potrebno. Če pa naj bi se že učili, potem bi morali to sekcijo v društvu poimenovati drugače, saj so nekateri menili, da univerza zveni preveč učeno in ljudi odvrača od vključevanja v programe. Pomisleki so bili odveč. Ljudje smo radovedni vse življenje in radovednost želimo potešiti tudi v starejših letih. V naših pestrih

Foto: Zlata Ramovš

programih člani najdejo nekaj zanimivega, saj število študijskih krožkov stalno raste, raste pa tudi ponudba drugih dejavnosti. Tudi izraz univerza je pravi in ne plaši nikogar več. Dokazali smo se tako v domačem okolju kot tudi v veliki družini 45 univerz, ki se združujejo v mrežo Slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje.

Naši načrti so vedno pogumni in ambiciozni. Ves čas načrtujemo in dopolnjujemo program v sodelovanju s člani, ki nam zaupajo svoja zanimanja in prispevajo pobude.

Študijsko leto se je začelo in je že v polnem teku. Veliko krožkov že pridno dela, nekateri pa še čakajo

in se število članov lahko še dopolni. Tako je še nekaj prostih mest v novem likovnem krožku, ki ga bo vodil slikar Matej Bizovičar, v krožku etnologija, zgodovina in še v drugih.

Še posebej smo ustvarjalni na kulturnem področju in na področju prostovoljstva. Pri organizaciji dela univerze vsi delamo kot prostovoljci, že pet let prostovoljni kulturni mediatorji opravljajo delo v Loškem muzeju, vrsta prostovoljcev

pripravlja glasilo Mi o sebi, Marinkina knjižnica se je udomačila in tudi na čajankah je vedno več obiska, saj se družimo z zanimivimi gosti. V naslednjem letu bomo prijavili še projekt izmenjave prostovoljcev z državo partnerico. Na prijavo projekta se že pripravljamo. Ideje zorijo in čakajo na izvedbo. To bo zahtevna naloga, ki bo v svet ponesla vedenje o naši stari Loki, njeni zgodovini in kulturi, saj bomo predstavili etnografske značilnosti in lepote domačega kraja.

Gotovo pa se bo porodila še kakšna ideja za novo dejavnost, saj smo v nenehnem stiku z našo bazo, zaznamo potrebe ljudi in se jim prilagodimo.

ZAHVALA ZA FINANČNO POMOČ

Ob izteku starega leta se zahvaljujemo za finančno pomoč pri izhajanju našega glasila Pokrajinski zvezi društev upokojencev Gorenjske, vsem sponzorjem in donatorjem ter članom društva za prostovoljne prispevke.

ŠPORT IN REKREACIJA

Ivan Hafner

V letu 2011 smo dosegli doslej največje uspehe tako glede množičnosti, kakovosti in tudi glede organizacijskih uspehov. Ker ta trend ostaja tudi letos, je logično, **da bomo s kvalitetnim delom nadaljevali tudi v prihajajočem letu 2013.**

Verjamem, da bodo naše netekmovalne sekcije, t. j. planinstvo, težje in lažje pohodništvo ter rekreativno plavanje, tako zavzeto in uspešno kot doslej delale še naprej. Tudi točkovanje za naj športnika naj bi se nadaljevalo tako, kot je bilo v zadnjem letu. Rad pa bi opozoril na izboljšanje informiranosti o teh dejavnostih. V našem glasilu Mi o sebi razen programa pohodov zanimivih člankov o tej zelo razvejani dejavnosti ni, saj so se tovrstni prispevki preselili v naš elektronski časopis Od tu in tam. To sicer ni nič narobe, vendar je informativna moč našega trimesečnika vendarle mnogo bolj univerzalna. Z vodji se bomo dogovorili, da bi bil v vsaki številki našega glasila vsaj po en prispevek teh sekcij.

V bolj tekmovalnih sekcijah si bomo prizadevali, da bodo novoorganizirane skupne vadbe kolesarjenja, tenisa, ženskega šaha, pikada, badmintona čim bolj zaživele. Prav tako naj bi se poleg že utečenih klubskih prvenstev v moškem in ženskem streljanju utrdila še nekatera druga. Bolje se bomo organizirali v novi panogi balinanja s ploščki, prstometa. Tudi v zimskih športih so še možnosti za vsaj delno skupno treniranje. **V nekaterih izrazito tekmovalnih športih, kot so plavalna tekmovanja, teki, krosi, razne kolesarske dirke, bomo morali vodje sekcij z večjo vnemo zbirati tekmovalne ekipe.**

Še naprej si bomo prizadevali odkrivati nove člane, ki bodo pričeli s pohodi ali z redno vadbo v tem ali onem športu in ki bi bili svoje znanje in sposobnosti pripravljeni pokazati tudi v dobro ugleda našega društva. To nam že uspeva, saj

Foto: Zlata Ramovš

se nam vsako leto pridružijo novi dobri športniki in športnice. Predvsem moramo vsi dajati občutek, **da so vsi dobrodošli v katerikoli športni aktivnosti**, ki jo gojimo v našem društvu. Vsi vodje sekcij in tudi jaz osebno, smo pripravljeni, da

novim članom olajšamo pot v društvo in njegove dejavnosti.

Ob tej priliki moram pohvaliti vse, ki se kakorkoli družijo v okviru naših društvenih športnih dejavnosti, še posebej tiste vodje sekcij, ki so najbolj aktivni in uspešni po tekmovalni in organizacijski plati, in seveda vse tiste, ki so vedno pripravljeni pomagati.

Letu 2013 bomo gotovo organizirali kako državno ali regijsko prvenstvo, a ti razpisi so še v teku, poleg teh pa se bomo udeležili tudi množice drugih, tradicionalnih, prijateljskih srečanj in tekmovanj. Ne vidim razloga, da za nas upokoјence tudi leto pred nami ne bi bilo aktivno, uspešno in družabno kljub mnogim negativnim zunanjim vplivom in motnjam.

MePZ VRELEC - LETO 2013 IN NOVI IZZIVI

Marinka Logar

Pojemo že 12 let in še vedno se moramo učiti. Učenju ni videti kraja.

Vendar pa vsi vemo, da brez tega ne gre, saj moramo poslušalcem pokazati vedno kaj novega.

Tako kot mi se tudi poslušalci naveličajo poslušati vedno isto pesem. Skladateljem in piscem smo hvaležni, da so nam

Foto: Zlata Ramovš

dali toliko izbire. Pesmi so različne, lažje in težje.

Ker pa nam ne manjka volje, se spopadamo z vsem, kar dobimo na razpolago. Pevci smo izredno pridni in vsi se zelo trudimo. Vsi si zaslužijo posebno pohvalo, saj se udeležijo vseh vaj, razen kadar zbolijo. Vendar pa izgubljene vaje hitro nadomestijo.

Ravno zaradi tega smo tudi uspešni in nas je lepo poslušati.

V prihodnjih mesecih imamo naslednje načrte. Ravno ob izidu tega glasila Mi o sebi bomo priredili dobrodelni koncert za ljudi, ki so bili prizadeti v nedavnih poplavih. Upamo, da se bo koncerta

Nadaljevanje s prejšnje strani

udeležilo čim več poslušalcev in da bomo zbrali vsaj toliko sredstev, da nam ne bo nerodno, ko jih bomo podarili.

Pred koncem leta nameravamo polepšati dan ostarelim v Medvodah, nato si bomo ob skupni večerji voščili prijetne praznike.

Januarja bomo gostovali v cerkvi Svete Ane – Kapucinska cerkev v Škofji Loki. Naš koncert bo objavljen v oznanilih.

Sodelovali bomo pri prireditvi kulturnega praznika, ki ga organizira U3ŽO pri Društvu upokojencev, peli pa bomo tudi na Zboru članov DU.

Potem kot ponavadi sledijo občinska revija, pa Revija upokojenskih pevskih zborov Gorenjske in Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, s katerim bomo zaključili leto 2012/2013. Potem pa pridejo tudi počitnice, ki jih imamo vsi šolarji.

MARINKINA KNJIŽNICA

Marija Draškovič

Naša knjižnica se je v preteklih letih že kar uveljavila in veseli nas, da si bralci pri nas radi izposodijo knjige in se pogovorijo z nami. Zato menim, da bo leto 2013 prelomno za delo v knjižnici.

Imamo že več kot 4000

knjig, poleg tega pa narašča tudi število bralcev in izposojenih knjig. V prvi polovici leta bomo verjetno v sistem COBBIS vnesli vse knjige, ki jih imamo, in evidentirali ter vpisali tudi vse podarjene knjige. Če želimo, da se nam izposoja poveča, bomo morali začeti predstavljati našo knjižno zalogo.

Foto: Zlata Ramovš

Posebej bomo morali opozoriti na strokovne knjige, ki jih imamo kar veliko. Razmišljamo tudi o prirejanju tematskih razstav. V nadaljevanju bomo morali zagotoviti vsaj minimalno financiranje, ki bi omogočilo načrtno nakupovanje novih knjig. Maja bomo na prireditvi podelili bralne značke, na Dnevu odprtih vrat pa tudi bralne značke za branje angleških knjig. Poleti bomo organizirali knjižnico pod krošnjami in veselimo se srečanja z otroki iz vrtca Najdihojca, ki nas obiščejo vsako leto. Upam, da bomo nadaljevali s srečanji s priznanimi ali bodočimi pisatelji. Mogoče bi prisluhnili tudi pesnikom in pisateljem iz drugih društev upokojencev. Jeseni pa nas čaka nova bralna značka in izbor novega vodilnega pisatelja. Kot že več let bomo tudi naslednje leto prirejali Čaj ob petih, ki je že uveljavljena prireditev. Vabimo vas, da nas obiščete v knjižnici in na naših prireditvah.

LETO 2013 V GALERIJ HODNIK

Zlata Ramovš

V naši obnovljeni galeriji pripravljamo razstave še z večjim veseljem. Dalj časa trajajoče **fotografske razstave** bodo železni repertoar tudi v prihodnjem letu. Ob čajih ob petih jih bomo dopolnjevali s **priložnostnimi razstavami** del v različnih slikarskih tehnikah ter s šivanih in klekljanih izdelkov. Na **spremljevalnih razstavah** bomo predstavili izdelke iz lesa in stekla, punčke, ki jih naše članice izdelale za otroke, knjige ter izdelke, ki so nastale v okviru naših krožkov in delavnic.

Organizacijo **razstave v Cataniji** je prevzel Foto klub v kraju Valverde, ki pa ima glede priprave in izvedbe razstave zelo visoke zahteve, ki jim zaenkrat žal nismo kos. Z dogovori še nadaljujemo.

Razstava naših fotoamaterjev z naslovom **MOJ POGLED** je doživela mnogo pozitivnih odzivov, zato smo se odločili, da bodo tudi naslednje razstave

Foto: arhiv Zlata Ramovš

naših fotoamaterjev imele enak naslov, dodajali pa jim bomo podnaslove, ki bodo vsakič označevali temo fotografij. V naslednjem letu bo naslov **Ježek**, kar pomeni, da bomo zbirali fotografije vsega, kar vas

spominja na ježke v najširšem pomenu besede, od živali do sadja, plodov, cvetja, okrasov, vsakdanjih izdelkov. Uporabite fantazijo, iščite motive ježkov in presenetite naše obiskovalce. Časa imate dovolj, o zbiranju slik pa boste obveščeni pravočasno. Čaka nas torej pestra razstavna sezona.

V NAŠEM DRUŠTVU SE VELIKO DOGAJA

Maruša Mohorič

Bliža se čas, ko bomo ponovno kupovali nove koledarje, pregledovali in ocenjevali, kako uspešno in zadovoljno obdobje je za nami ter razmišljali, kaj želimo v prihodnjem letu, kam bi šli in kaj bi radi doživeli. Vse to in še kaj počne večina posameznikov, enako pa velja za društva, ki opravljajo inventuro in pripravljajo zaključna poročila. Zato je prav, da o tem nekaj pove predsednik društva Miro Duič, ki se je dokazal s svojim vodenjem, kar nas vse zelo veseli. Na začetku je predsednik povedal, da je z delom v društvu in s številnim članstvom zelo zadovoljen. Še posebej je vesel vseh prostovoljk in prostovoljcev, ki so aktivni na različnih področjih dela v društvu in so pripravljeni del svojega dragocenega časa darovati za skupne akcije, saj tako omogočajo, da društvo izpolni načrtovane in sprejete aktivnosti. Svoje predstavnike imamo tudi v Občinskem svetu, kjer zastopajo tudi interese starejših.

Pri nas v društvu se dogaja veliko. Imate v mislih morda kakšen dogodek, akcijo, ki bi jo še posebej izpostavili?

► Zelo me veseli, da smo v sodelovanju z Zavodom O uredili zunanjo okolico društva.

Poleg tega smo opravili velika dela, da smo

poslovanje to verjetno ne zadošča.

► V letu 2012 smo iz proračuna dobili okrog 2.000 €. Prijavili smo se na občinske razpise, na katerem smo uspeli dobiti 2.700 € za športne in 3.800 € za kulturne

Foto: Nadja Podgoršek

dejavnosti. Naši člani so prispevali dodatna sredstva za glasilo Mi o sebi, za kar se jim ob tej priložnosti zahvaljujem in nas priporočam tudi vnaprej. Kljub veliki finančni krizi v državi še vedno dobimo nekaj sponzorskih sredstev od posameznikov in

podjetij, ki prisluhnejo našim prošnjam, prispevajo po svojih možnostih, za kar sem jim zelo hvaležen. Mnogi bi morda lahko prispevali, a se ne odzovejo, čeprav so naši člani delali v njihovih organizacijah. Ob tej priložnosti bi povedal, da bo članarina za leto 2013 ostala nespremenjena, saj bi radi obdržali število članov. Seveda si želimo, da se vpišejo tudi novi in vsakega bomo veseli.

Predsednik se je razgovoril tudi o športu in športnikih, tekmovalcih in rekreativcih, ki so v raznih športih precej aktivni, saj na različnih tekmovanjih dosegajo dobre rezultate. Prvič v zgodovini društva se je zgodilo, da so upokojenci na medobčinskih igrah, ki jih organizira Športna zveza Škofja Loka, zmagali. Med najboljšimi so bili strelci in strelke, ki so bili v letu 2012 državni prvaki. Naše društvo je organiziralo pokrajinski prvenstvi v namiznem tenisu in streljanju, leta 2013 pa se bo potegovalo za organizacijo državnega prvenstva v balinanju in morda tudi v streljanju. Najboljše in najuspešnejše športnike društvo nagradi za svoje rezultate z medaljami in vpisom v Zlato knjigo. Vsi uspehi so rezultat dobrega dela prejšnje vodje športa Julije Jenko in sedanjega vodenja Ivana Hafnerja. Zelo veliko naših članov se udeležuje planinskih in pohodniških izletov, dobro so obiskani kopalni izleti, tudi letovanje na morju se je izkazalo kot dobra poteza.

Pri nas imajo člani veliko možnosti za obiskovanje različnih tečajev in delavnic, torej za učenje ali poglobljanje znanja v okviru univerze za tretje življenjsko obdobje. Obiščejo lahko knjižnico, v okviru katere se je dobro prijela bralna značka. Manj pa je možnosti za družabne prireditve

Foto: Nevenka Mandić Orehek

V naših prostorih je živahno tudi, ko je zunaj že tema.

preuredili glavni vhod in celoten hodnik. V tem projektu je ogromno prostovoljskega dela. Vodila ga je Zlata Ramovš, najbolj zaslužna pa sta Ciril Podgoršek in Mirko Urh, saj sta bila zelo vztrajna in zagnana. Hodnik je zdaj lepo urejen in počutimo se boljše. Zato z veseljem vabim člane, naj si vzamejo čas za obisk in ogled razstav v galeriji Hodnik, kjer se predstavljajo naši člani.

Večino sredstev za delovanje društvo dobi iz članarin, nekaj tudi iz občinskega proračuna, a zaradi vseh dejavnosti, ki jih imamo, za pozitivno

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Pri nas nikoli ni dolgčas.

in zabavo, razen piknika, ki se ga mnogi zelo veselijo. Se na tem področju morda obeta kaj novega?

► Društvo Matrica na Trati ima primerne in kvalitetne prostore ter animatorje za fitnes, aerobiko, telovadbo in za organizacijo plesnih vaj, zato bomo našim članom ponudili to možnost. Z županom se pogovarjamo o možnosti uporabe prostorov v naši bližini, ki bi jih ob ustrezni ureditvi lahko uporabili za srečanja, zборе članov in tudi za ples. Odločili smo se, da januarja 2013 organiziramo **ponovoletno srečanje**. Drugih novosti pa glede na vse aktivnosti, ki jih že imamo, trenutno ne načrtujemo.

Predsednik je pohvalil pevski zbor Vrelec, omenil nadaljevanje dela na prostovoljnem projektu Starejši za starejše in izrazil zadovoljstvo z glasilom Mi o sebi in e-novičkami Od tu in tam. Tudi v prihodnje si želi dobrega sodelovanja z vsemi sodelavkami in sodelavci, prostovoljkami in

prostovoljci, vabi pa tudi nove upokoјence, naj se nam pridružijo.

► S skupnimi prizadevanji bomo še močnejši in uspešnejši v zadovoljstvo vseh nas in naše okolice. Ob tej priložnosti se ponovno zahvaljujem za sodelovanje vsem, ki kakor koli prispevajo k našim uspehom in dobremu počutju. V prihodnjem letu pa želim vsem skupaj mnogo zdravja.

Foto: Zlata Ramovš

Razstave so tudi priložnost za srečanja.

Naš predsednik Miro Duić porabi veliko časa za vodenje društva. Zagotovo je zaradi tega prikrajšana njegova družina, a za vnuka in vnukinjo, na katera je zelo ponosen, si vzame čas in uživa. V druženju z njima, dragi predsednik, ti želimo, da si še dolgo z nami in se ti zahvaljujemo za delo, ki ga opravljaš.

KOLEDOVANJE

Koledovanje je star poganski običaj, ki so ga ljudje pri nas sprejeli preko krščanstva in se je uveljavilo po vseh slovenskih krajih. Osnovni namen tega običaja je bil želeti srečo in deliti to, kar imamo s tistimi, ki nimajo. Koledniki so v skupinah obiskovali hiše prijateljev, znancev oziroma sovaščanov. V preteklosti je bilo koledniških praznikov več: 1. januar-novo leto, 6. januar-sveti trije kralji, 2. februar-svečnica, 23. april-jurjevo, 4. december-na barbarino, 25. december-božič, 26. december-štefanovo

ZBIRAJMO RABLJENA OBLAČILA, POMAGAJMO OKOLJU IN NAŠI PRIHODNOSTI

Obveščamo naše člane, da smo se v društvu dogovorili za zbiranje rabljenih oblačil, obutve, igrač in hišnega tekstila (posteljnina, rjuhe, zavese, pregrinjala, odeje, brisače in drugo). **Akcija zbiranja bo v soboto, 15.12.2012, od 9. do 12. ure, na parkirišču v bivši vojašnici.** Darovano bomo naložili neposredno na tovarnjak. Vabimo vas, da se povabilu odzovete.

KATJA GALOF, stranka ZARES – NOVA POLITIKA

Besedilo in fotografija Nadja Podgoršek

Še preden mi je do konca odprla vhodna vrata, me je prijazno pozdravila njena psička Brina, ki jo zdaj poleg njenih šestih vnukov najbolj razveseljuje. Pogovor sva pričeli ob omamnem vonju kave. O sebi mi je povedala naslednje:

»Rodila sem se 20. oktobra 1947 v Ljubljani. Osnovno šolo sem zaključila v Škofji Loki, kamor smo se z družino preselili leta 1957. Na željo staršev sem namesto na tehnični srednji šoli, kamor sem želela jaz, izobraževanje nadaljevala na gimnaziji v Škofji Loki.

Pred zaključkom gimnazije sem se poročila in šolo obesila na klin. Rodili so se mi trije otroci, vsak z sedemletnim zamikom. Med službo sem še dodatno študirala, saj sta mi šport in družina v mladosti pobrala ves prosti čas.

Od 10. do 20. leta sem se ukvarjala s tekom in metanjem kopja. Treningi so bili zelo naporni. Ko sem se hudo prehladila, sem zbolela in zato tudi prenehala trenirati. Kljub temu sem slovenskem prvenstvu osvojila srebrno medaljo v teku na 800 m. Ob koncih tedna pa sem z veseljem ribarila z očetom. Kadar nisva ničesar ujela, sva ribe kar kupila. Mama je za to zvedela šele mnogo kasneje. Oče me je proti moji volji večkrat vzel s seboj v hribe, kar mi ni bilo nikoli všeč in planinarjenje me še danes ne zanima.

Vse moje poklicno udejstvovanje je bilo povezano z delom v sindikatu.

Po prvi zaposlitvi v Gorenjski predilnici v Škofji Loki sem odšla v Alples v Železnike. Tam sem prvič spoznala delo na sindikalnem področju. Od mene so zahtevali, da v podjetju ustanovim sindikat. V tem času mi je postalo jasno, da moram dokončati šolanje, zato sem si poiskala novo zaposlitev v ČZP Kmečkem glasu v Ljubljani in šolanje uspešno končala ter se vpisala na Višjo upravno šolo. Kot aktivna sindikalistka sem spoznala ljudi iz različnih ljubljanskih podjetij. Leta 1980 sem se zaposlila v Centru za obveščanje trgovskega podjetja Mercator. Po nekaj letih dela so me zadržali, da s sodelavci ustanovim samostojen sindikat. Za uspešno vodenje sindikata s približno 5.000 člani pa se je pokazala potreba po profesionalnem vodenju in tako sem nekaj let pred upokojitvijo zasedla delovno mesto profesionalne sindikalistke v Mercatorju. Kot predstavnica delavcev sem bila dva mandata tudi članica Nadzornega odbora

Mercatorja.

Poleg tega sem bila dva mandata tudi porotnica na Okrožnem sodišču v Kranju in na Delovno-socialnem sodišču v Ljubljani. Problematiko delovnega sodišča sem dobro poznala. Ves čas smo imeli odlično in pošteno sodnico, ki je posamezne primere obravnavala prav srčno. Mnogi primeri so me tudi pretresli. Ker pa je zakon zakon, smo za prizadete

delavce vedno poskušali najti najboljšo rešitev.

Leta 2002 sem se s 55 leti upokojila. Po odhodu v pokoj zaradi prejšnjih aktivnosti nisem mogla obsedeti doma, zato sem z velikim zanimanjem spremljala politično dogajanje. Ko se je ustanovljala nova politična stranka Zares, sem se odločila, da bom sodelovala pri njeni ustanovitvi. Pred letom dni sem kandidirala za občinsko svetnico na njeni listi in bila izvoljena v Občinski svet občine Škofja Loka. Pred izvolitvijo v Občinski svet, mislim, da je bilo to leta 2002, sem sprejela ponudbo, da kandidiram in sodelujem v Nadzornem odboru Občine Škofja Loka, ki sem ga potem v štiriletnem mandatnem obdobju tudi vodila. Na to delo sem zelo ponosna, saj je naše delo preverjalo tudi Računsko sodišče. Vsem članom takratnega NO se želim zahvaliti za sodelovanje.

V Občinskem svetu se zavzemam predvsem za potrebe krajanov svojega območja oziroma za potrebe vseh občanov in občank. Mislim, da je delo svetnikov zelo nazorno opisal svetnik v prejšnjem glasilu. Dodam naj še, da vseh želja občanov ne moremo izpolniti, lahko pa sprožimo njihove pobude ali vprašanja. Tako sem na eni od prvih sej dala pobudo, da bi bila avtobusna postaja za lokalni avtobus ponovno pri stolpnica v Podlubniku. Za večjo varnost v križišču Podlubnik II sem predlagala ogledalo, tako da voznikov ne bi ovirala zimzelena ograja.

Da bi starejšim občanom omogočili varnejšo hojo, sem predlagala oprijemala na stopnicah in opozorila na vse nevarnosti, ki jih mladi niti ne

Nadaljevanje s prejšnje strani

opazijo, za starejše pa predstavljajo možnost padca in poškodb. Pobud je bilo še nekaj, trudim pa se, da vsako pobudo ali vprašanje izpostavim na seji občinskega sveta.

Po upokojitvi sem del prostega časa izkoristila tudi za prostovoljno delo v knjižnici društva upokojencev. Dvakrat sem tudi obiskovala tečaj oblikovanja gline in še nekatere druge tečaje. Posebno uživam pri oblikovanju izdelkov iz gline, saj me to delo zelo pomirja, osrečuje in navdušuje ter mi pomeni sprostitev in užitek. Svoje izdelke rada podarjam prijateljicam ob novoletnih in osebnih praznikih. Sem tudi članica Strelskega društva Škofja Loka, kjer streljam z zračno puško. Oblikovanje gline me pomirja in mi omogoči, da izrazim svoje občutke, streljanje pa od mene zahteva pozornost, mirnost in zbranost, če tega ne

bi bila sposobna, bi bila tarča nepopisan list. Včasih sem rada potovala, pred 10 leti pa sem potovanja v tuje dežele zamenjala za vikend v Premanturi, ki me je popolnoma očaral. Tja hodim v vseh letnih časih. Imam košček zemlje, ki jo obdelujem, sadim rože, kosim, obrezujem in posadim kakšno zelenjavo, skratka uživam. Seveda pa najraje plavam, saj sem zaljubljena v morje.

Večino prostega časa porabim za sprehode z vnuki ali s psičko Brino. Rada tudi berem, od časa do časa pa si ogledam tudi kakšno gledališko predstavo. Pri MGL imam abonma. Zdaj, ko so vnuki že malo starejši, sem veliko bolj prosta.«

Katja, še naprej ti želimo veliko užitkov z vnuki in prijetnih sprehodov s psičko, predvsem pa zdravja, ki ga v tretjem življenjskem obdobju vsi najbolj potrebujemo.

MED NAS PRIHAJAJO NOVI ČLANI

POGOVOR Z VLASTO MEKIŠ

Marinka Mesec

Za odlično počutje se je treba potruditi, biti odprt do ljudi in do novosti ter biti trden in vztrajen. Treba je verjeti, da vsaka težava mine.

Vlasto Mekiš so položili v zibko 7. avgusta 1954 v Gostecah pri Škofji Loki. Dobro vile so ji zraven položile tudi moč in voljo, da v življenju lahko doseže vse, kar hoče in želi. Starša sta jo vzgajala strogo in kot edinka ni izstopala iz otroške družbe. Doma je pogrešala otroško družbo za zaupne besede, igranje, prepiranje. Družina se je kmalu preselila v Škofjo Loko na Lontrg, sedaj Spodnji trg. Deklice so se zbirale na Lontrgu pri vodnjaku in se igrale s punčkami. Vlasta je morala biti že takrat zelo zvedava in zanimiva deklica, saj je bila zelo priljubljena pri trgovkah. Že kot majhna deklica je hodila v trafiko po cigarete za očeta in nekega dne ji je trgovka podarila čisto majhno punčko, ki je zapirala oči. Zelo rada je hodila po mleko v mlekarno na Plac, kjer ji je trgovka dovolila, da je lahko smuknila v trgovino skozi stranski vhod in ostala pri njej, se z njo pogovarjala ter jo opazovala pri njenem delu. Že pri treh letih je obiskovala vrtec na Štemarjih v nekdanjem dijaškem domu, ki so ga pred kratkim porušili. Leta 1961 pa so se preselili v blok na Trato, kjer si je pridobila nov krog otroške družbe. V tistem času so se otroci igrali z žogo, tanc šolo, zemljo krast, koza klanf in šolo, v kateri so imeli klopi, stole, učiteljico. Vlasta je bila več na

Foto: arhiv Vlasta Mekiš

kotalkah kot na nogah, obiskovala pa je tudi gimnastiko, vendar je morala zaradi bolečin v križu treninge prekiniti. Že v osnovni šoli je od staršev mesečno dobila žepnino, s katero si je plačala malico in ostal ji je še kakšen dinarček za izpolnitev skritih

želja. Po osnovni šoli je obiskovala Ekonomsko srednjo šolo v Kranju, potem pa je nadaljevala študij na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, smer zunanja trgovina. Med počitnicami je delala v loških tovarnah in tudi v banki. Kot študentka je za dva meseca odšla v Anglijo, kjer je delala v turističnem centru, v katerem je bilo zaposlenih tisoč ljudi, od tega polovica tujih študentov. V tem centru je stregla čaj, kavo in razne prigrizke ter dobro izpopolnila svoje znanje angleškega jezika. Študentska leta so bila zanjo najlepša in izredno dinamična. Zelo aktivna je bila v takratnem Klubu študentov v Škofji Loki. Ko je zaključila študij, je bila njena prva služba v Iskri v Retečah, kjer je ostala osem let. Tu je prvič delala v finančnem sektorju. To delo ji je postalo všeč in opravljala ga je skoraj do upokojitve. Delala je v nekaj slovenskih podjetjih

in zaključila z delom kot direktorica za upravljanje s tveganji v Savi.

Poročila se je stara 25 let in z možem imata hčer Uršo ter sina Jureta. Oba otroka sta že samostojna in sta se odselila, zato Vlasta z možem sedaj živi sama v hiši, ki sta jo zgradila pred osmimi leti. Kot družina so veliko potovali z avtom po južnem Jadranu, Franciji, Nemčiji, Avstriji, Belgiji, odpravili so se celo na Tajsko.

Januarja letos je vstopila v vrste upokojencev in se takoj vključila v društvo upokojencev. Ko je tam srečala Nevenko, Borjano in Zlato, jo je presenetila njihova ustvarjalnost, zanos in žar v njihovih očeh. Vedela je, da je prišla v pravo družbo, med prave ljudi. Za prvo pokojnino si je kupila računalniško tablico, na kateri je tudi program za branje knjig in ona jih bere v angleškem jeziku. Na Dan odprtih vrat meseca maja je v Marinkini knjižnici pripravila računalniško delavnico Brskanje po spletu. Vodi tudi projekt izmenjave prostovoljcev med dvema državama, ki ga financira program Gruntvig, Tema projekta bo zgodovina in etnologija. To je izmenjava prostovoljcev med našim društvom in društvom upokojencev na Cipru. Čas najde tudi za planinske pohode in veliko kolesari, saj sta letos z možem s pedali prevozila že 2500 km. Zbrala je družbo 20 ljudi, s katero se odpravijo na enodnevne in tridnevne kolesarske ture po Sloveniji, na katerih si v različnih krajih ogledajo njihove zanimivosti. Za to skupino je pripravila tudi računalniški tečaj na loški gimnaziji, za zaključek pa so se z vlakom odpeljali na »maturantski izlet« v Maribor in spoznavali njegove posebnosti. Prijatelji iz Maribora

so jim vrnili obisk 1. maja in skupaj so se odpravili na hrib Tošč. Potovanja po tujini so že njena stalnica. Na najdaljše potovanje sta se z možem in dvema prijateljema odpravila na tritedensko potepanje po Novi Zelandiji. V bližnji prihodnosti se odpravljata za tri tedne na Kubo, kasneje imata v načrtu še potovanje v druge južnoameriške države, zato se že dve leti pridno uči španskega jezika. Vzame si čas in se ob poslušanju španščine s pohodnimi palicami odpravi na Križno goro, mimogrede najde tudi kakšno gobico. Letos jih je nabrala veliko. S svojih potovanj vedno prinese majico ali kuhinjski serviet z napisom tistega kraja, hrano, začimbe ali pijačo. Vse to potem s pridom uporabi v svoji kuhinji, v kateri zelo uživa pri pripravi posebnih jedi. Ima poseben obred, dežurstvo kuhanja za konec tedna. Z mamo in taščo imajo že dolgoletni dogovor, da vsaka enkrat za konec tedna pripravi kosilo, ko ustvarjajo in razvijajo brbončice svojih družinskih članov. Tri gospodinje, trije okusi in tri različno pripravljena jedila, kar mora biti resnično pestro, zabavno in duhovito. Druženje v družinskem krogu in s prijatelji je ena izmed pomembnih Vlastinih vrednot. Na vseh njenih poteh pa jo zvesto spremlja majhen etui, ki ga vedno nosi okrog vratu ali v nahrbtniku. V njem so mobilni telefon in vsi najnужnejši dokumenti, v posebnem žepku pa ima še denar in USB ključek. Še nikoli ji ni bilo tako lepo kot v sedanjem tretjem življenjskem obdobju. Vendar pa se je za tako odlično počutje treba tudi potruditi, biti odprt do ljudi, do novosti, biti trden in vztrajen. Treba je verjeti, da vsaka težava mine in Vlasta zmore vse to in še več.

ČAJ OB PETIH Z NEŽO MAURER

Nevenka Mandić Orehek

V torek, 27. novembra smo pili čaj s pesnico, častno občanko Škofje Loke in našo članico Nežo Maurer. Pogovoru, ki ga je odlično vodila Marinka Mesec, je prisluhnilo več kot 50 udeležencev. Marinkina knjižnica je dobesedno pokala po šivih, saj je del publike pogovoru sledil kar s hodnika.

Na spremljevalni razstavi smo si v galeriji Hodnik ogledali Nežine knjige in občudovali punčke iz blaga, delo udeleženk delavnice ročnih spretnosti. Enajst naših članic je pod strokovnim vodstvom Meri Bozovičar in Sonje Dolinar izdelalo več kot 25 lutk. Nekaj teh igrač je namenjeno otrokom mamic v terapevski skupnosti v Sopotnici.

Neža, hvala za prijetno popoldne in vse dobro za Tvoj bližajoči rojstni dan!

Foto: Zlata Ramovš

Glasno smo se smejali iskrim odgovorom in občudovali Nežin dober spomin.

VALERIJA GRAČNER – ZVESTA BRALKA NAŠEGA GLASILA MI O SEBI

Julija Jenko

Gospa Valerija Gračner, roj. Jenko, je letos obrnila stoti list življenja. Živi v Šiški v Ljubljani. Srečali sva se leta 2009, ko sem iskala podatke o njenem očetu Janezu Jenku, ki je bil na prvem občnem zboru društva upokojencev leta 1949 izvoljen za predsednika finančnega nadzora. Vsake tri mesece ji odnesem naše glasilo, ki ga rada prebere. Pravi, da je zelo lično urejeno, vsebinsko zanimivo, čitljivo in se ga lahko bere.

Prepričana sem, da bo za naše bralce zanimiva tudi njena življenjska zgodba in vesela sem, da imam priložnost predstaviti to živahno in simpatično gospo. Valerija Gračner se je rodila 19. novembra 1912 v Motniku v Tuhinjski dolini mami Ani in očetu Janezu. Oče je tam služboval kot žandar. V šolo je hodila k uršulinkam v Škofji Loki. Šolanje je nadaljevala v Ljubljani na takratni trgovski šoli in kasneje končala še višji razred. Prvo poklicno prakso je opravljala v Mlekarni na Spodnjem trgu v Škofji Loki. Tam je srečala svojega bivšega moža Viktorja Gračnerja in se 15. maja 1938 z njim poročila.

Pravi, da sta bila prvi poročni par, ki se je poročil v cerkvi pri Sv. Duhu, ohcet pa je bila v gostilni Pri Pepelnak (Ziherl) na Spodnjem trgu, kjer je takrat stanoval njen Viktor. Tako sta z Mimico Zagoršek, Ziherlovo hčerjo za vedno ostali prijateljici. Prvo službo je dobila pri Savniku, ki je imel delavnico v Šolski ulici in trgovino na Mestnem trgu. Izdelovali so pletenine, poleti pa kopanke. Gospa Valka, kot so jo klicali, pravi, da ni delala samo v pisarni, ampak je morala poprijeti za vsako delo. Vključila se je v društvo Sokol ter sodelovala na vseh shodih in zletih. Bila je pobudnica kulturnih prireditev pri Sokolih in v kulturnem domu pri Sv. Duhu. Večkrat je režirala, igrala in sestavljala razne skeče. Spominja se, kako velik dogodek je bil, ko so gasilci v Virmašah dobili prvo motorko. Ker brigadir gasilcev ni imel toliko poguma, da bi ob blagoslovu povedal nekaj besed, je to nalogo opravila Valerija, govor pa je napisala mamina sestra Mina. Pripovedovala mi je, da je nunam in

Foto: arhiv Valerije Gračner

katehetu vedno čestitala za njihov praznik, vse čestitke v verzih pa ji je sestavila teta Mina in jih še vedno hrani. Prav tako ima ohranjeno poročno pesem V slovo, ko bo zapustila samski stan.

Druga svetovna vojna tudi njima z možem ni prizanesla. Z dekretom sta morala na druga delovna mesta, najprej na Štajersko v Šentjur, kasneje v Novo mesto in na Bled ter na koncu v Ljubljano. Po vojni je gospa Valerija dobila službo na sodišču kot davčna inšpektorica. Naredila je izpit

za inšpektorja. Njeno delo je v glavnem potekalo na terenu in pravi, da so bili bolj ažurni, kot so inšpektorji sedaj. Še vedno spremlja sedanje dogajanje in ni ji jasno, da nič ne ukrepajo, ko kršitelju dokažejo nepravilnost.

Valerija se je leta 1980 uradno upokojila, vendar je ostala svetovalka na različnih področjih. Takrat je tudi izgubila moža in se preselila v Šiško v blok, kjer stanuje še danes.

S svojimi najbližjimi se dobro razume. Blizu nje je stanoval eden od sinov z družino, ki pa je pred dvema letoma umrl. Zelo ga pogreša in veliko misli nanj. Kljub visoki starosti še vedno skrbi za svojo zunanost, njene besede gladko tečejo in njen spomin je čil. Pravi pa, da ji je dolgčas. Od zadnjega padca si ne upa več ven, zato je vezana na stanovanje, čeprav jo vsak dan obiščejo najbližji. Pravi, da bo verjetno odšla v dom. K sebi pa jo vabi drugi sin, ki je kardiolog v Kliničnem centru in živi v Šentvidu, vendar ona ne bi bila rada nikomur v napoto.

Gospa Valerija, čestitam Vam za visoki jubilej in upam, da Vas bom še dolgo obiskovala, ker se je z Vami lepo pogovarjati.

NOVO LETO

Staro leto že odhaja,
novo leto nam prihaja!
Dosti žita, dosti vina,
zdrava bodi vam živina.
Ljubo zdravje Bog vam daj,
pa še nam darujte kaj!

Ptičica lipo poje,
srečno novo leto zove,
da bi rodilo žitno polje
in vinske trte.

Dober večer, hišni oče,
dober večer, mamica.
Vesele, zdrave našli smo,
vam novo leto voščimo!

NAŠE MESTO V DRUŽBI

Borjana Koželj

Lansko leto je bilo posvečeno prostovoljstvu, letošnje pa je bilo razglašeno za evropsko leto dejavnega staranja in solidarnosti med generacijami. V teh dveh letih se je zvrstila vrsta dogodkov in aktivnosti

po vsej državi, ki so veliko prispevale k uveljavljanju vedno številčnejše generacije v tretjem življenjskem obdobju. Tudi državne inštitucije so zaznale nujnost izobraževanja te velike skupine in priznale uspešnost mreže 45 univerz v Slovenski univerzi za tretje življenjsko obdobje. K temu je svoje prispevala tudi naša univerza kot celota in vsak njen član.

Od leta 2004/2005, ko smo v okviru DU ustanovili univerzo, smo zelo aktivni člani nacionalne mreže izobraževanja starejših, Slovenske univerze za tretje življenjsko obdobje. V tem času smo veliko storili na področju prostovoljstva, saj je to naš način dela. Poleg tega, da v društvu vse delo

poteka na prostovoljni osnovi, smo izobrazili tudi prostovoljne kulturne mediatorje, ki že pet let delajo v Loškem muzeju. Odkar izhaja pričujoče glasilo, smo se veliko naučile članice uredništva, prav tako pa tudi prostovoljke v Marinkini knjižnici.

V zadnjih dveh letih smo veliko prispevali k širjenju ideje o nujnosti izobraževanja starejših, saj smo pod vodstvom Slovenske univerze kot partner sodelovali v dvoletnem projektu z naslovom *Krepitev mreže izobraževanja starejših*. Jeseni se je projekt zaključil. Širili smo zanimanje za izobraževanje med nevladnimi organizacijami na Gorenjskem, ob tem delu pa smo se veliko naučili tudi sami. Poglobili smo sodelovanje z mladimi, se naučili projektnega dela in navezali dobre odnose z mediji.

To znanje bomo izkoristili za nadaljne delo.

Pripravljamo se na nov projekt, v katerem bomo združili pridobljeno znanje angleškega jezika, znanje zgodovine in etnografskih značilnosti domačega kraja, prostovoljstvo ter spoznanje partnerske tuje dežele.

Kot že zadnje dve leti se bomo tudi naprej posvečali projektu Znaš, nauči drugega. Kar nekaj prostovoljcev že podarja svoje znanje prijateljem, ki pri učenju uporabe računalnika potrebujejo pomoč.

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Otvoritev fotografske razstave Marjana Gantarja

Tako letos ponujamo prijateljsko pomoč tudi na nekaj novih področjih.

Naša humanitarnost pa se ne kaže samo pri podarjanju znanja, ampak smo letos ob vpisu v novo študijsko leto zbrali veliko hrane, ki smo jo posredovali območni organizaciji Rdečega križa. Uspela je tudi akcija zbiranja igrač. Podarili smo jih terapevtski skupnosti v Sopotnici, prispevali pa smo tudi knjige za njihove prazne knjižne police.

Vsa omenjena področja smo vključili tudi v naše bodoče načrte. Gotovo pa bo prišlo še do kakšne nove pobude in če bomo le zmogli, jo bomo tudi dodali med naše naloge.

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Uradne ure: četrtek od 10. do 12. ure.

Telefon: 040 292 646 - v času uradnih ur.

E-mail: loka3univerza@gmail.com

<http://univerza-tri-du-skofjaloka.si/>

ZAHVALA

Zadnje mesece lahko v naših vhodnih prostorih občudujemo velike lončnice, ki so lep okras naši galeriji in dajejo prostorom prijeten občutek domačnosti.

Zanje se lepo zahvaljujemo našima članicama Meti Mlinar in Nadji Podgoršek, ki sta nam jih podarili.

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE

1. OKTOBER - EVROPSKI DAN AKTIVNEGA STARANJA

Borjana Koželj

V letu, ki ga je Evropska unija posvetila aktivnemu staranju in medgeneracijskem sodelovanju, je imel festival še večjo težo kot pretekla leta. Festival se odvija od 1. do 3. oktobra že dvanajsto leto. Vsako leto je večji in v Evropi ni enakega. Na temo starejši se zvrsti vrsta okroglih miz, tisti, ki skrbijo za boljše in daljše življenje ponujajo svoje izdelke, množice obiskovalcev si ogledujejo ponujeno, kupijo nekaj za boljše počutje, sodelujejo v razpravah in prisluhnejo izvajalcem na odprtem odru.

Naša univerza se je razveselila povabila k sodelovanju. Andragoški center Slovenije je za vse tri dni dobil na razpolago malo stojnico v drugem preddverju. Med nekaj ljudskimi univerzami in univerzami za tretje življenjsko obdobje smo za pol dneva dobili stojnico tudi mi. Priložnost smo izkoristili.

Čeprav je bilo za pripravo malo časa, je Nevenka uspela zbrati gradivo, v ponedeljek pa so se ji pridružile še Vlasta, Tončka in Jelka. Majhno stojnico med množico ponudnikov zdravega življenja so komaj našle. Razprostrle so vsa glasila, e-novice, program, ki ga ponujamo našim članom, seznam knjig za bralno značko in nekaj fotografij. Obiskov ni bilo veliko, a posebej so se razveselile, da se je pri naši stojnici ustavila delegacija predsednika države dr. Danila Türka. Nevenka se je v hipu domislila ter predsedniku in soprogi podarila dvajseto številko glasila, v kateri smo predstavili njegov obisk v našem društvu. »Da boste lahko dopolnili zbirko glasil, ki smo vam jih podarili ob obisku pri nas,« je dejala.

Foto: arhiv Andragoškega centra

Gostovali smo na stojnici Andragoškega centra Slovenije.

Če bo priložnost, nas boste našli tam med množico drugih tudi naslednje leto.

V SPOMIN

ŠPELA POLAJNAR, 1947 – 2012

Draga Špela!

Poznala sem te le nekaj let. Kratko, kot je bilo kratko tvoje tretje življenjsko obdobje. Nisem te poznala dovolj dobro, a vendar dovolj, da si postala moj vzor. Ko gredo nekateri v pokoj, zanje upravičeno pravijo, da so zaključili svoja aktivna leta. S tabo ni bilo tako. Zaposlila si se na vseh tistih področjih, ki so te veselila. Uživala si v natančnem in vztrajnem delu pri študijskem krožku angleščine, kjer si bila animatorka. Redno si delala v Loškem muzeju kot prostovoljna kulturna mediatorica, vedno si pomagala pri organizaciji raznih dogodkov na naši univerzi in v društvu upokojencev. Vzdrževala si prijateljske vezi s sošolci iz mladosti, s sosedi in ne nazadnje povezovala si sorodnike.

Prepričana sem, da smo se vsi, ki smo te poznali, od tebe naučili pridnosti, prijaznosti, dobrote in vztrajnosti. Pri zadnji vztrajnosti si omagala, saj je bila bolezen močnejša.

Borjana Koželj

SREČANJE PREDSTAVNIKOV BELGIJSKE IN ŠKOFJELOŠKE KOMISIJE ZA POBRATENJE

Nadja Podgoršek

Naše mesto je letos sredi novembra obiskala komisija za pobratenje med Škofjo Loko in Maasmechelenom. Predsednik Jef Albrechts se je pogovarjal z županom Miho Ješetom, Andrejo Megušar, koordinatorko pobratenja Majdo Oblak in predstavniki Razvojne agencije Sora. Dogovorili so se, da bodo sodelovanje skušali razširiti še na druge interesne skupine, med katere spada tudi naše Društvo upokojencev in Univerza za 3. življenjsko obdobje. Zato smo člane belgijske delegacije povabili v prostore našega društva, kjer smo jim predstavili naše dejavnosti in aktivnosti, ki jih izvajamo za naše upokojece. Dogovarjali smo se, kako bi razširili sodelovanje z njihovimi upokojenci na kulturnem, športnem, rekreacijskem in drugih področjih.

Foto: Alojz Rak

V centru za starejše smo se pogovarjali s prostovoljci.

prostovoljci. Svoja delovna področja so predstavili gospa Leoni Vranken, Marc Smeets, Patric Stouten in Marie Jeanne. Naš rojak in tajnik komisije Lojze Rak je poskrbel, da je vse potekalo v najlepšem redu. V centru se družijo starejši ljudje, ki sicer živijo doma, vendar pa zaradi družbe, hrane in različnih aktivnosti, ki se jih tam udeležujejo, lepše preživljajo svoje življenje. Zanje je poskrbljeno tako, da ne obremenjujejo sorodnikov. Takšne skupnosti imajo po vsej Belgiji, osnovne storitve pa so povsod enake. Ostarelim, ki živijo sami in ne morejo samostojno skrbeti zase, nudijo celodnevno pomoč, vključno s hrano, druženjem, pogovore s strokovnim osebjem ter jezikovne, računalniške in mnoge druge tečaje. Tako se ljudje počutijo zaželjene in potrebne. Koordinator vseh aktivnosti v centru Toni Valle nam je povedal, da je v centru 80 prostovoljcev, ki strežejo v restavraciji, urejajo prostore, sodelujejo v mnogih delovnih skupinah. Predstavniki so se pogovarjali o možnostih izmenjave obiskov in prirejanja raznih delavnic ter krepitve prijateljskih vezi ob srečanjih. Tudi v Škofji Loki bi lahko razmislili, kako čim več njihovih koristnih izkušenj na tem področju prenesti v našo prakso.

Foto: Alojz Rak

Obiskali smo računalniški krožek v Bolstru.

Na obisku v Belgiji je predsednik komisije Jef Albrechts našim predstavnikom na čelu z vodjo Univerze za 3. življenjsko obdobje Borjano Koželj pripravil obisk njihovega sodobnega dnevnega centra za starejše v Bolstru. Tam so se sestali z nekaterimi najaktivnejšimi koordinatorki njihove 24 članske komisije za pobratenje, ki so tudi vsi

NA PRAGU NOVEGA LETA

Prvi januar je dan, ki ga je papež Inocenc XII. Leta 1691 določil za prvi dan v letu, po ljudskem izročilu je to drugi božič. Novo leto pomeni sam novoletni dan, ki se začne sredi novoletne noči (silvestrovo) in obdobje, v katerem se določene šege božično novoletnega časa ponavljajo in dopolnjujejo.

Edina stvar, ki se z delitvijo večja, je sreča. Naj vam jo novo leto natrese obilico.

* * * * *

**O branju
in knjigi**

Če ne bomo brali, nas bo pobralo. - *Tone Pavček*

Moški v knjigah iščejo resnico, ženske pa iluzije. - *Edmond de Goncourt*

Varuj se človeka, ki je prebral eno samo knjigo. - *Latinska modrost*

Knjiga naj bo sekira za zamrznjeno morje v nas. - *Franz Kafka*

BRALNA ZNAČKA V ŠTUDIJSKEM LETU 2012/2013

Marija Draškovič

Lansko študijsko leto smo tekmovanje za bralno značko posvetili pisatelju Tonetu Partljiču. V naši knjižnici smo pripravili poseben dogodek, na katerem nam je pisatelj pripovedoval o svojih delih in nam podelil bralne značke. Lani smo začeli tudi z bralno značko v angleščini, za katero smo priznanja podelili meseca maja ob dnevu odprtih vrat Marinkine knjižnice.

V tem študijskem letu smo tekmovanje posvetili pisatelju **Bogdanu Novaku**. Bogdan Novak je bil novinar, opravljal je tudi delo urednika časopisov, med njimi tudi satiričnega časopisa Pavliha, kasneje pa je deloval kot samostojni književnik. Izhaja iz družine, v kateri se z literaturo ukvarja okoli dvajset oseb. Družina njegovega brata je lastnica založbe Vale Novak. Ker ga knjižnice že dolgo uvrščajo med najbolj brane pisatelje, upam, da bo pritegnil tudi naše bralce. Na seznam smo uvrstili družinski roman v 12 knjigah z naslovom **Lipa zelenela je**, v katerem pisatelj pripoveduje zgodbo dveh družin, prekmurske in kraške, vključil pa je tudi zgodovino Slovencev zadnjih 120 letih. Zanimiv je tudi njegov roman **Pasja grofica – Napoleonova resnična ljubezen**. Pripoveduje zgodbo o Idrijčanki Emiliji Knaus, ki je na Dunaju spoznala Napoleona in se vanj zaljubila ter mu sledila na njegovi življenjski poti do smrti na otoku Sveta Helena. Zadnji pisateljev roman je izšel v okviru projekta Evropska prestolnica kulture Maribor 2012, ki se mu je pridružil tudi Ptuj. Roman **Trte umirajo stoje** pripoveduje zgodbo Ptujčana Mihe Sadarja, ki je bil konjar, potem pa je na loteriji zadel pol milijona kron. Z denarjem je ravnal gospodarno, saj si je kupil posestvo in na njem vrsto let uspešno gospodaril.

V seznam priporočenih del smo vključili tudi dve pesniški zbirki, zadnjo pesniško zbirko **Toneta Pavčka Angeli** in pesniško zbirko Ivana Minattija **Pod zaprtimi vekami**. Letos je umrla znana slovenska pisateljica **Mimi Malenšek**, zato je v seznamu tudi nekaj njenih romanov.

Od tujih avtorjev smo se letos odločili za kriminalne romane **Pot skozi gozdove**, **Kajnove hčere** in **Deklina je mrtva** angleškega pisatelja **Colina Dexterja**. Po romanih tega pisatelja je bila

televizijska nadaljevanka o inšpektorju Morsu. Za lansko bralno značko smo brali romane **Arta Paasilline**, letos pa je na seznamu njegova zadnja knjiga **Prikupna struparka**. Tudi trilogija **Milenium**, ki jo je napisal švedski pisatelj Stieg Larsson, je kriminalka. **Dekle z zmajskim tatujem** 1. del, **Dekle, ki se je igralo z ognjem** 2. del in **Dekle, ki je dregnilo v osje gnezdo**, so napeti kriminalni romani, ki bralca tako pritegnejo, da jih ne more odložiti. V romanu **Nikolaja Lilina Sibirska vzgoja** avtor pripoveduje o svoji mladosti v Sibiriji med častivrednimi kriminalci. Njegova sibirska vzgoja je bila težka, a hkrati tudi lepa in topla.

Da tekmovalec dobi bralno značko, mora prebrati vsaj pet knjig iz naše knjižnice, od katerih naj bi bile vsaj tri s tega seznama. O vsaki prebrani knjigi mora napisati kratko vsebino in svoje vtise. Bralne značke bomo podelili naslednje leto maja. Upamo, da nas bo obiskal tudi

pisatelj Bogdan Novak.

Že drugo leto pa imamo tudi bralno značko v angleškem jeziku. Da bralci dobijo priznanje za bralno značko, morajo prebrati **vsaj tri knjige v angleščini** in izpolniti obrazec, kamor v angleškem jeziku napišejo svoje vtise in kratko vsebino knjige. V Marinkini knjižnici imamo kratke zgodbe in nekaj poenostavljenih izdaj različnih stopenj. Bralci si knjige lahko izposodijo tudi v drugih knjižnicah. Bralne značke bomo bralcem podelili meseca maja na Dnevu odprtih vrat Marinkine knjižnice.

MARINKINA KNJIŽNICA je odprta
vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure,
vsako sredo in petek od 11. do 13. ure

MARINKINA KNJIŽNICA

Prostovoljke v Marinkini knjižnici smo se odločile, da bomo poskušale dobiti čim več pesniških zbirk Neže Maurer, ki je občinska nagrajenka, dobitnica zlatega prstana poezije za življenjsko delo in tudi naša članica. Ker se njene starejše pesniške zbirke težko dobijo, prosimo dobre ljudi, če nam jih podarijo. Veseli bomo vsake knjige.

V knjižnici pogrešamo dragoceno knjigo Marije Jamar-Legat: Kaibetova hiša na škofjeloškem Placu. To je knjiga o loškem mestnem trgu in o življenju loških meščanov v preteklih stoletjih, ki opisuje zgodovino te hiše. Upamo, da si je kdo od bralcev knjig izposodil in ga nimamo evidentiranega. Če kdo od bralcev našega glasila kaj ve o tem, prosimo, da nam sporoči.

KAKO VIDIM IN DOŽIVLJAM ZBOROVSKO PETJE?

Marinka Logar

Že od nekdaj cenim in hodim na glasbene nastope, ki se dogajajo v živo, brez posnetkov.

Vedno sem sodelovala pri družinskem petju. Imela sem srečo, da sta bila oba starša pevca, saj sem podedovala nekaj njune nadarjenosti. Očetu sem še posebno hvaležna, da nas je že zgodaj naučil večglasnega prepevanja. Seveda amatersko, saj tudi on ni imel glasbene izobrazbe, ampak le lep glas in dober posluh.

Sama se seveda nisem zavedala, kakšen glas imam, zato sem bila presenečena, ko me je pokojna snaha začela prepričevati, naj se zaradi lepega glasu pridružim kakemu zboru. Res je pri Društvu upokojencev Škofja Loka takrat prenehal delovati moški pevski zbor in nekateri pevci so vztrajali, da je tradicijo potrebno ohranjati, zato so pričeli iskati novega zborovodjo in dodatne pevce. Odločili so se, da bodo sestavili mešani pevski zbor. Zainteresirani so počasi kapljali poleg, med njimi tudi jaz. Pridružila sem se jim leta 2000. V šoli sem sicer pela v šolskem zboru pri prof. Janezu Jocifu, kjer smo se naučili osnov notne abecede, kar pa sem že skoraj pozabila.

Pri tem zboru sem naenkrat dobila v roke notne zapise pesmi, po katerih naj bi se učili. Vaje so potekale v bivšem bifeju Društva upokojencev Škofja Loka in spominjam se, kako nas je motilo brnenje hladilnika v ozadju in duh po tobačnem dimu. Prostor za vaje smo začeli iskati drugje in nasmehnili se nam je sreča. Prošnjo smo naslovili na Krajevno skupnost Podlubnik in bili smo uslišani. Tam smo se počutili zelo dobro in se pridno učili. Vsak mesec smo s harmoniko in plesom praznovali rojstne dneve pevcev.

Število pevcev je naraščalo in prostor je postal pretesen, zato smo morali poiskati novega.

Dobili smo ga na Osnovni šoli Škofja Loka-Mesto, kjer vadimo že pet let. S prostorom smo zadovoljni, ker je velik in svetel, tudi akustika je dobra, tako da ni težav. Vaje so kvalitetne zaradi strokovnosti in potrpežljivosti zborovodkinje. Kupili smo tudi klavinovo in sedaj veselo vadimo.

Pesmi izbiramo glede na sposobnost zbora. Nekatere nastajajo zelo dolgo, tudi celo leto, ker so zahtevne, druge pa odložimo, ker pevci ne dosegamo zahtevane glasovne višine. Vsi vemo, da se glas čisti samo z vajami, ki morajo biti redne in vztrajne. To radi počnemo, saj smo kar uspešni. Dolgo je trajalo, da smo se glasovno primerno uskladili in da gremo lahko pred občinstvo. Zbor poje večglasno. Razdeljeni smo po glasovih na sopran, alt, tenor in bas.

Moram priznati, da sem v začetku s tem imela precej težav, saj smo doma peli vsak svoj glas, pri zboru pa ni tako. Vsak glas se uči posebej in ko se vsaj toliko nauči, da lahko zapoje svojo melodijo, združimo petje, najprej dva glasova, nazadnje pa skupaj kot zbor. Slišati se mora harmonija celotnega zbora. To ponavljamo toliko časa, da vsi z gotovostjo zapojemo, šele nato se osredotočimo na interpretacijo pesmi. Zborovodkinja nas vodi preko

Foto: Janez Bogataj

Glas se čisti samo z vajami, ki morajo biti redne in vztrajne.

not do izpeljave notnega zapisa. Zato se s pesmijo trudimo kar dolgo, preden jo lahko zapojemo pred poslušalci. Če ni posluha, je to težko izvedljivo, zato je zelo dobrodošlo, da imajo pevci izostren posluh. Tega se človek ne more naučiti, ampak je dar, ki se ga pevci dobro zavedamo, ter ga cenimo in negujemo. Težava je, da smo vedno starejši in vedno manj nam ostaja v glavi, tako da večinoma gledamo v note, namesto da bi sledili zborovodkinji, ki nam pomaga, da ne pozabimo na bistveno.

Ko osvojimo pesem oziroma dovolj pesmi, se začnemo dogovarjati za koncert. Treba je določiti termin in prizorišče nastopa, dobiti povezovalca ter pripraviti koncertne liste in vabila. Tudi na enotna oblačila ne smemo pozabiti, ki sta nam jih pomagala kupiti naše Društvo upokojencev in Občina Škofja Loka. Tudi drugače nam Občina Škofja Loka pri pokrivanju stroškov pomaga z določenimi sredstvi, vendar ne pri vseh. Ob desetletnici zbora je naša zborovodkinja ocenila, da smo dosegli harmonijo, zato smo posneli svojo zgoščenko.

Najlepše plačilo je številčen obisk in bučen sproščen aplavz.

**Premalo storimo za to,
da bi se bogatili,
drug od drugega.**

»ZREJLO JE ŽITO«

MePZ Vrelec na gostovanju v Murski Soboti

Maruša Mohorič

Bila je nedelja, 14. oktobra 2012, srečen dan zame in naporen dan za člane pevskega zbora Vrelec, ki ga vodi odlična zborovodkinja Nada Krajnčan. Gostovali smo pri DU Murska Sobota in njegovem pevskem zboru Vladimir Močan v čudoviti evangeličanski cerkvi Martina Luthra v Murski Soboti, ki je bila leta 1910 zgrajena v neogotskem stilu. Njen največji zaklad so veličastne dvomanualne orgle z 21 registri iz leta 1911. Povod za ponovno srečanje zborov tokrat v prestolnici Prekmurja je bil nastop v Cankarjevem domu v Ljubljani na prireditvi Festivala za tretje življenjsko obdobje, kjer sta sodelovala oba zbor. Naši pevci so lani Sobočane povabili v Škofjo Loko, letos pa je zbor Vrelec na njihovo povabilo odpotoval na drugi konec Slovenije. Program koncerta z naslovom »Zrelo je žito« je bil zelo zanimiv in pester. Za uvod so Sobočani zapeli pesem U našem kraju je lipou, naši so nadaljevali s pesmijo Loka in grad, za katero je besedilo napisala Neža Maurer. Naš zbor je zapel še Maistrov Rožmarin, Oče naš, Ave verum in Schubertovo Lipo. To so zelo zahtevne pesmi. Obiskovalci koncerta pa so bili zelo navdušeni nad prekmursko Zrelo je žito. Poslušali smo še rusko Rudeči sarafan, San se šetao, Rožo na poljani in Sanjam sen. Mene se je najbolj dotaknila Kresna pesem, avtorice Svetlane Makarovič. Za finale pa sta združena zbor zapela veličastno arijo iz Verdijeve opere Nabucco, Zbor hebrejskih sužnjev, ki vedno in povsod požanje velik aplavz. Tudi tokrat ni bilo drugače. Po koncertu so se pevci družili z obiskovalci ob sladkih dobrotah in pijači, kar so pripravili gostitelji. Zapeli so še nekaj pesmi, ki jih razveseljujejo in

družijo, predstavnice društev pa so si izmenjale darila in prijazne nagovore. Evangeličanska kaplanka Katja Ajdnik, ki je že pred koncertom nagovorila nastopajoče in obiskovalce v cerkvi, je srečanje pozdravila z besedami: »Lepa dobra beseda človeka ogreje za tri zimske mesece.«

Foto: Cveta Škopelja

Za zaključek koncerta sta združena zbor zapela arijo iz Nabucca.

Nagovor predsednice soboškega zbora Irene Morčič pa smo si zapomnili po naslednji misli: »Pesem je kot pajčevina med razumom in srcem.« Predsednica DU Murska Sobota Angela Novak se je vsem pevcem zahvalila za lep večer, »ko so pred spanjem zazveneale pesmi, ki smo jih poslušali.« Predstavila je upokojensko društvo in aktivnosti članov, zlasti pevcev in literarne sekcije, ki vsako leto izda zbornik Shojene poti.

Ko smo se poslavljali od Murske Sobote in gostiteljev, sem razmišljala, da sem doživela ta prijeten, čudovit in nepozaben dan, ki mi bo ostal v spominu.

VABILO!

Vse, ki ste vsaj malo vešči zborovskega petja, vabimo, da se pridružite našemu mešanemu pevskeemu zboru VRELEC pri Društvu upokojencev Škofja Loka, ki ga vodi zborovodkinja NADA KRAJNČAN. Vaje imamo vsak torek in četrtek, od 18. do 20. ure v Osnovni šoli Škofja Loka-Mesto. Delujemo že dvanajsto leto, kvaliteta je potrjeno priznana. Veseli bomo vsakogar, pričakujemo pa tudi tiste, ki še niste prepričani.

Če vam sodelovanje ne bi bilo všeč, kar težko verjamemo, si vedno lahko premislite.

Za informacije pokličite Marinko na telefon 040 161 243.

Marinka Logar
Predsednica MePZ Vrelec

GAŠPER ZAKOTNIK - VSE ZA SMUČARIJO

Besedilo in fotografija Maruša Mohorič

Poznajo ga vsi Ločani in smučarji ter smučarski delavci, pa ne samo oni. Gašper Zakotnik ima za smučanje na Loškem in v okolici precejšnje zasluge. Njegovo življenje je, preprosto povedano, smučarija.

Izhaja iz velike družine z enajstimi otroki. Po domače je Anzelcov iz Starega dvora, bil je najmlajši otrok, rojen leta 1934. Kot šolar je smučal po okoliških hribih, ukvarjal pa se je tudi s smučarskimi skoki. Po osnovni šoli se je vpisal na Industrijsko šolo Iskra v Kranju, nato pa nekaj časa služboval v Ljubljani, kasneje še v Retečah. Od leta 1970 je delal pri Transturistu in bil kot najbolj zagnan smučarski delavec ter športnik zadolžen za izgradnjo žičnic na Starem vrhu. Tam so prvo smučarsko kočo zgradili že leta 1950, zato so si smučarji in smučarski delavci želeli tudi žičnico. Sčasoma so dobili podporo vseh najpomembnejših organizacij, bankirjev in občine. Transturist, ki se je ukvarjal tudi s turizmom in je upravljal smučišče na Voglu, je prevzel organizacijo gradnje žičnic na Starem vrhu. Bili so časi SOZDov in TOZDov, zaradi milih zim je bilo na smučišču premalo snega, umetnega zasneževanja pa še niso zmogli. Poslovanje je bilo nerentabilno, zato je leta 1977 šport in rekreacijo prevzela občina. Začeli so graditi žičnico tudi na Soriški planini, kjer je bil sneg od novembra do konca aprila. Tako so zagotovili vse pogoje za organizacijo smučarskih tekmovanj na vseh ravneh, od društvenih in občinskih do najzahtevnejših mednarodnih FIS tekem. Loški organizatorji so si ustvarili dobro ime tudi s samostojno ekipo za elektronsko merjenje časa na tekmah, zato so jih povabili k sodelovanju na zimski olimpijadi Sarajevo 1984, kjer je bil Gašper pomočnik vodje slalomskih prog, Janez Šter pa član olimpijskega odbora.

Gašper je izpit za trenerja alpskega smučanja opravil že leta 1960, po služenju vojaškega roka je tudi tekmoval in prišel do državnih prvenstev, predvsem pa veliko delal pri Partizanu, organizaciji, ki je združevala mlado in staro. Leta 1965 so se osamosvojili v Smučarski klub Ločan, še istega leta pa v Smučarski klub Transturist. Gašper je precej zagret trener mladih smučarjev in pobudnik

ustanovitve alpske smučarske šole, ki je bila zelo znana in priznana v ožji in širši okolici, ter deluje še sedaj. Na letne treninge so otroke peljali na Češko kočo nad Jezerskim in pod Prisank na Vršič, poletne

tekme pa so imeli tudi na Kredarici. V letih od 1970 do 1990 je bilo zlato obdobje smučanja v Loki, saj je veljal moto, naj bi smučati znali vsi, zato so organizirali tečaje smučanja za otroke in odrasle, tako v šolah kot tudi v podjetjih. Gašper zelo ponosno pove, da je bil Smučarski klub Alpetour tri leta zaporedoma, od 1978 do 1981, najboljši smučarski klub v Jugoslaviji. To je bilo mogoče, ker so imeli v klubu 800 članov, 95 sodnikov, 14 učiteljev smučanja, 28 vaditeljev, 10 trenerjev alpskega smučanja in več kot 100

tekmovalcev v različnih kategorijah.

Letu 1971 so v takratni loški občini organizirali prvo pionirsko državno prvenstvo. Alpske discipline so bile v Škofji Loki, smučarski teki v Železnikih, skoki na smučeh pa v Poljanah. Sodelovali so otroci iz vse Jugoslavije, stanovali pa so na domovih svojih vrstnikov. To je bila izjemna izkušnja.

Gašper se spominja, da je takrat nastala pobuda za organizacijo Pokala Loka, da bi počastili prvo tisočletnico mesta Škofje Loke tudi s smučarskim tekmovanjem. Ustanovili so iniciativni odbor, v katerem je sodelovalo okrog dvajset ljudi, predanih in zagnanih za napredek, ki so dobro sodelovali, se razumeli in imeli podobne cilje.

Leta 1973 je Škofjo Loko obiskalo veliko otrok z vsega sveta, ki so prvič tekmovali za Pokal Loka. Prireditelj je bila uspešna, zato je postala tradicionalna. Od takrat je bilo že 37 prireditev, na katerih so sodelovali otroci iz 52 držav. Mnogi od njih so postali smučarji svetovnega slovesa, ki so spoznavali naše mesto in okolico, Ločanom v času prireditve popestrili življenje in ime mesta zagotovo ponesli v svet. Običajno tekmovanje poteka vsako leto februarja na Starem vrhu, nadomestna lokacija pa je Soriška planina. Gašper pripoveduje o organizaciji, pripravih, sponzorjih, podporah na različnih ravneh in nezanimanju medijev za te prireditve. Vse podrobnosti, letnice, zanimivosti in težave ima v malem prstu. Zato sodeluje pri pripravi sobe o športu, ki naj bi bila v muzeju na

Nadaljevanje s prejšnje strani:

loškem gradu. Organizatorica je Športna zveza Škofja Loka, pobudnik je bil Ivan Križnar. Zbirajo fotografije, diplome, zanimivosti, dokumente, poleg tega pa se pogovarjajo z udeleženci. Projekt vodi Marjan Luževič, nekdanji ravnatelj gimnazije v Škofji Loki. Gašper sodeluje tudi pri pripravi gradiva za knjigo o loškem smučanju od začetkov do danes, projekt vodi Matjaž Hafner. Obstaja namreč velika želja, volje sploh ne manjka, da bi popisali in dokumentirali smučarsko zgodovino, kajti leta 2016 bo naše mesto praznovalo 100. obletnico smučanja v Škofji Loki. Loški smučarski delavci se lahko pohvalijo z mnogimi inovacijami, pionirskim delom pri uvajanju novih disciplin, kot so smučanje na travi, suhi slalom in smuk z Lubnika ter prvo tekmovanje v smučanju na rokah. Prvi so bili, ki so uvedli barvne količke za slalom in veleslalom, prve plastične in pregibne količke, leta 1965 pa prvi vlečnici »Grad« in »Dolinca«.

Gašper Zakotnik ima tudi družino, saj imata z ženo sina in hčerko, zdaj tudi že šest vnukov in eno

pravnukinjo. V prostem času, kadar to že je, rešuje križanke, najraje bere zgodovinske knjige in se srečuje s prijatelji. Največkrat obujajo spomine, večinoma na dogajanja v športu. Z ženo gresta vsako leto v toplice. Občasno še kaj postori tudi v klubu, aktiven pa je tudi pri Pokalu Loka. Gašperjeva življenjska pot je zanimiva, pestra, bogata in dolga, z mnogimi dobrimi in pomembnimi rezultati, pomembnimi ne le zanj in njegovo dušo, ampak mnogo širše. Bili so drugi časi, drugačni pogoji, druge prioritete, pomembni izzivi, velika pripravljenost za delo in skupne uspehe, ne le za Gašperja, ampak tudi za mnoge rodove otrok in naše mesto. Za svoje delo je prejel mnoga priznanja, od Srebrnega znaka maršala Tita za delo (1973), Bloudkove plakete, Zlate plakete občine Škofja Loka, priznanja ob 100-letnici športa v Škofji Loki in še mnogo drugih. Na vsa je ponosen in mu veliko pomenijo. Ob tem se spomni tudi na to, kako je njegova mama opisala svoje otroke, ko je rekla, da so vsi kar v redu, »ampak eden je pa smučar.«

PRIHOD KAPUCINOV V ŠKOFJO LOKO

Meri Bozovičar

V Škofji Loki so kapucine po njihovi dejavnosti poznali že dolga desetletja. Že leta 1624 je v kapucinski red vstopil prvi Ločan, p. Teodorik. Do leta 1701 je pred ustanovitvijo samostana v Škofji Loki v red vstopilo 21 kapucinov, ki jih spoznamo po imenih in so doma iz Škofje Loke ali loške okolice. Največji mecen in eden glavnih pobudnikov za ustanovitev kapucinskega samostana v Kranju leta 1644 je bil loški trgovec in starološki graščak Mihael Papler.

Zaradi gorečega pridiganja in neumornega delovanja v duševni blagor ljudi se je ta red kmalu priljubil vsemu ljudstvu daleč naokoli. Tudi Ločanom so se tako priljubili, da so jih hoteli imeti v svoji sredi. V Loko so hodili pridigati in izpovedovati ljudi zlasti v velikonočnem postnem času. Sklenili so, da jim napravijo samostan in cerkev ter jih tako prepričajo, da bi se za vselej nastanili v Loki. Dobrotljiv in plemenit samski meščan Sebastjan Lukančič je v svoji oporoki 3. oktobra 1647 leta vse svoje premoženje zapustil v namen, da se na imetju pred mestom, imenovano Pungart, zgradi samostan in cerkev za kapucine, če pridejo v Loko. Dokler pa se kapucini ne bi tako odločili, pa so imele užitek na tem prostoru klarise pod pogojem, da so za vsako leto plačevale kapucinom v Kranju 333 goldinarjev za izboljšanje njihovih potreb. Klarise pa niso bile dobre plačnice in zato je prišlo do hudih prepir

med njimi in mestnimi starešinami, ko je bilo treba izvršiti voljo dobrotnika.

V času pred postom leta 1704 so Ločani zopet zaprosili kapucine v Kranju, da jim pošljejo patra za postne pridige. Res je prišel pridigati pater Korbinijan, po rodu Ločan. Od takrat Ločani niso več mirovali in so se odločili, da se kapucini morajo nastaniti v Loki. Preteklo je kar dve leti, da je leta

1706 prišel v Loko provincial pater Anton, da bi se dogovorili o potrebnem prostoru. Kakor po božjem navdihu se je neki stari mestni svetnik in nekdanji mestni sodnik spomnil, da je slišal o oporoki, ki jo je neki bogati dobrotnik pred 61 leti napravil v namen zgradbe kapucinskega

Sončna ura na zidu samostana

Foto: Nevenka Mandić Orehek

samostana in da imajo nune klarise užitek od tega posestva. Ko so torej izvedeli za to oporoko, so jo šli iskat v mestni register in jo tudi našli.

Ko so klarisam povedali, kaj je odslej njihova dolžnost, se je vnel velik prepir. Šele s pomočjo poglavarja in nekaterih vplivnih mož so na miren način dosegli, da se je napisala pogodba, po kateri so klarise odstopile Pungart kapucinom. Med tem časom so kapucini pridobili vsa soglasja in tudi dovoljenje cesarja Jožefa I. Temeljni kamen je bil položen spomladi leta 1707. Delo je steklo hitro, ker je pri gradnji sodelovalo vse mlado in staro. Nabrali so za 12.000 goldinarjev prostovoljnih darov. Po tem lahko sklepamo, kako goreče požrtvovalno je bilo verno ljudstvo, ker ni delalo za posvetne dobičke. Iz tega naj bi se nekaj naučil sedanji svet. Tri leta kasneje je bilo delo končano. Na dan novega leta 1710 je bila velika cerkvena slovesnost. Ljubljanski škof je cerkev posvetil 22. junija leta 1713. Tako nam pove tudi v ploščo vsekane napis nad vrati v kotu za velikim oltarjem. Da njihov samostan ni bil ukinjen z odlokom Jožefa II. leta 1780, se imajo kapucini zahvaliti naklonjenosti Ločanov.

Samostan ima zelo bogato knjižnico raznovrstnih imenitnih del. Najznamenitejši med njimi je nedvomno Škofjeloški pasijon, ki ga je leta 1721 napisal pater Romuald Marušič, in je najstarejše ohranjeno slovensko dramsko besedilo. Pasijon je bil prvič odigran na veliki petek v letu nastanka, nato leta 1936 v režiji znamenitih Ločanov dr. Tineta Debeljaka in prof. Franceta Planine. Ponovno pa je zaživel v vsej svoji veličini leta 1999, 2000 in 2009. V njem sodeluje 600 ljudskih igralcev in 75 konjenikov. Pasijon je v bakrenih reliefih upodobil Ločan Vinko Mohorič, nazorno pa je predstavljen v besedi in slikah na panojih v samostanski knjižnici.

Foto: Zlata Ramovš

Danes ima kapucinska knjižnica več kot 25.000 knjig.

Knjižnica je junija 2005 postala polnopravni član bibliografskega sistema COBISS. Vsi opisi obdelanih knjig so na razpolago na spletni strani: <http://skofja-loka.kapucini.rkc.si/>.

Danes šteje knjižnica okoli 5200 enot starejšega fonda in okoli 20 000 enot novejšega fonda.

Nekatere dragocene knjige še posebej izstopajo. Na prvem mestu so inkunabule, knjige, ki so bile tiskane ob iznajdbi tiska. V knjižnici jih je kar enajst v latinskem jeziku. Najstarejši sta dve knjigi iz leta 1473. Čeprav nam ni dano, da bi listali po teh dragocenostih, nas skrivnostno prevzame preteklost, ki je ujeta v teh knjigah.

Knjižnico in stalne razstave si lahko ogledate ob ponedeljkih, sredah in petkih, od 9. do 14. ure, ostale dni pa po dogovoru, če pokličete samostan 04 512 09 70 ali knjižnico 04 596 30 05.

Viri

Pavle Blaznik: Škofja Loka in loško gospodarstvo

Franc Pokorn: Loka

P. Metod Benedik: Kapucinski samostan s cerkvijo Sv. Ane Škofja Loka

V SPOMIN

PETER FINŽGAR, 1935 - 2012

Spoštovani ravnatelj Peter Finžgar!

Spoznala sem Vas kot ravnatelja, ki ne hodi v šolo le v službo, ampak ste šoli služili. Razburkana leta družbenega in osebnega življenja so bila že za Vami in z vsem srcem ste se posvečali življenju šole.

Hvaležni smo Vam za vaš prijateljski odnos do nas, učiteljev, občudovali smo Vas, saj ste poznali veliko učencev po imenu pa tudi njihove starše in brate, ki so našo šolo že zaključili. Ko ste se odločili za novo delovno mesto in odšli, smo Vas zelo pogrešali.

Vem pa, da ste bili tudi dober mož, oče in v Vašem tretjem življenjskem obdobju svojim vnukom tudi najboljši dedek.

Ne bom Vas več srečevala na ulicah našega mesta, z Vami poklepetala, se nasmejala.

V mojem spominu pa boste ostali za vedno kot naš najboljši ravnatelj.

Borjana Koželj

JESENSKI DEL 32. ŠRI, JE ŽE V POLNEM TEKU

Besedilo in fotografije Ivan Hafner

Septembra 2012 smo v okviru 32. ŠRI s svojimi ekipami nastopili v štirih disciplinah.

KOLESARJENJE KRONOMETER – HRASTNICA

V petek, 7. 9. 2012 smo v moški konkurenci 13 ekip nastopili le z eno nepopolno ekipo, v kateri sta bila le dva tekmovalca. Zmagala je mlada ekipa KLIMA KALAN. Naša kolesarja Ivan Mihovilovič in Branko Korenčič sta dala vse od sebe, a zaradi okrnjenosti ekipe nista zmogla doseči več kot 13. mesto. Žal je zaradi različni vzrokov manjkalo veliko naših preizkušenih kolesarjev. Upam, da v bodoče ne bo takega osipa, še posebej sedaj, ko smo v okviru našega DU ob ponedeljkih uspeli organizirati vadbo.

Ker se tekma šteje tudi za posamično prvenstvo, moramo povedati, da je bil v starostni kategoriji nad 60 let odličen Ivan Mihovilovič, ki je bil z odličnim

Urška Bizjak in Ivan Mihovilovič

časom drugi. Pred njim je bil le legendarni Lojze Oblak, zelo dober tretji pa je bil naš Branko Korenčič. Obema našima članoma čestitamo. Prislužila sta si tudi nekaj točk v konkurenci za NAJ REKREATIVCA 32. ŠRI.

V ženski konkurenci so nastopile 4 ekipe. Zmagala je naša v postavi Tina Ušeničnik in Urška Bizjak, naša druga ekipa, v kateri sta bili Ida Božič in Jana Bešter, pa je zasedla četrto mesto. V tekmovalstvu žensk posamično je v kategoriji nad 50 let zmagala naša nova upokojenka Tina Ušeničnik pred Urško Bizjak in Ido Božič.

Z dobro uvrstitvijo so si prislužile kar nekaj točk za NAJ REKREATIVKO.

Informacije o športnih aktivnostih poiščite na oglasni deski v galeriji Hodnik.

PRSTOMET II. del

V soboto, 15. 9. 2012, je na igrišču ROVN potekal drugi del novo uvedene discipline prstomet. Udeležili smo se ga v moški in ženski konkurenci. Naša prva moška ekipa, za katere sta metala ploščke Boris Pešelj in Franc Prezelj, je celo zmagala, v skupnem seštevku, ki se tudi točkuje za 32. ŠRI, pa sta bila zelo dobra, druga. Med desetimi ekipami sta bila Peter Zakotnik in Miro Kejžar solidna sedma. Prislužili smo si lepo število točk za 32. ŠRI.

V konkurenci ženskih ekip dvojic sta bili med tremi ekipami naši Ivanka Prezelj in Vera Bokal solidni drugi. Zaradi premajhnega števila točk ne bo.

Menim, da bi se metanje ploščkov v bodoče lahko uspešno prijelo, saj je res primerno za vse starosti. Tisti, ki mečejo ploščke doma, na dopustih in ob raznih drugih prilikah, pa bi se morali malo organizirati. Prostor ne bi smel predstavljati težave.

Franc Prezelj in Boris Pešelj sta v 2. delu zmagala.

Jožica Anžel in Branko Korenčič sta dala vse od sebe.

KOLESARJENJE DVOJICE BREZNICA

V petek, 21. 9. 2012, je potekala nova kolesarska disciplina, tekmovalstvo ženskih in moških dvojic. Skupinski start je bil pri gostilni Pr Pahovc, cilj pa je bil Pr Nacetu. Upošteval se je čas, ki ga je dosegla dvojica, če je ciljno črto prevozila skupno,

sicer pa se je štel čas slabšega tekmovalca. V moški konkurenci je nastopilo 19 dvojic, torej 38 kolesarjev. Na zahtevni gorski progi imajo seveda veliko prednost močni mladi tekmovalci, tako da ta novo uvedena disciplina ni pisana na kožo starejšim, še posebej ne upokojujencem. Zmagala je dvojica Gorenjske predilnice. Naše DU je imelo v konkurenci kar štiri dvojice. Naša najboljša dvojica Franc Hafner in Ivan Mihovilovič, oba preizkušena stara mačka, je za to konkurenco

zasedla zelo dobro 10. mesto, dobrih pet minut za zmagovalcema. Brata Freljha sta bila solidna 14., Jožica Anžel in Branko Korenčič sta zasedla 16. mesto, na začetku pa sta bila Tina Ušeničnik in Emil Satler. Vsi si zaslužijo pohvalo, naša najboljša pa sta društvu prislužila tudi nekaj točk za 32. ŠRI.

Urška Bizjak in Ida Božič sta bili najboljši par pri ženskah.

V ženski konkurenci sta žal nastopili le dve dvojici. Naši Urška Bizjak in Ida Božič sta bili veliko boljši od dvojice Domela. Pokal sta prinesli v bogato zbirko pokalov DU, točk žal ne. Razglasitev rezultatov, podelitev pokalov in druženje je bilo v prostorih brunarice Malina.

KROS

Tradicionalni tek za OŠ Ivana Groharja proti stari centrali je bil na sporedu 28.9. 2012. Udeležba ni bila posebno številčna.

V moški konkurenci je nastopilo šest ekip, štiri popolne in dve nepopolni. Žal je bila naša ekipa

Branko Korenčič in Mirko Pintar sta hrabro tekla za našo ekipo.

tudi nepopolna. Tekla sta Mirko Pintar in Brane Korenčič ter zasedla šesto mesto, prinesla pa sta nekaj točk za točkovanje za 32. ŠRI.

V konkurenci posameznikov sta bila v kategoriji nad 50 let (najstarejši) od sedmih tekačev Mirko Pintar peti in Brane Korenčič šesti. Kot zanimivost naj povemo, da je bil 81-letni Adolf Križnar iz

Žirov sedmi.

V ženski konkurenci so nastopile štiri ekipe, od teh ena naša, žal tudi nepopolna. Dve tekačici Jožica Anžel in Tina Ušeničnik sta bili tretji in našemu DU prinesli nekaj točk.

Žal tudi v krosu nismo uspeli sestaviti vsaj ene celotne ekipe. V ženski posamični konkurenci se je deset tekmovalk razvrstilo v treh starostnih kategorijah. Naši dve tekmovalki sta bili prvi v kategoriji nad 45 let. Jožica Anžel je bila prva, Tina Ušeničnik pa druga.

Vsi štirje naši tekmovalci so si priborili solidne točke za NAJ REKREATIVCA.

Naši tekačici Jožica Anžel in Tina Ušeničnik s pokalom za 3. mesto

**ZAVOD ZA ŠPORT
ŠPORTNA ZVEZA
ŠKOFJA LOKA**

Podlubnik 1c
4220 Škofja Loka
T 04 515 70 70
zss.loka@siol.net
www.zsport-skloka.si

32. ŠRI V OKTOBRU NAMIZNI TENIS IN KEGLJANJE

Ivan Hafner

NAMIZNI TENIS

V nedeljo, 21. 10. 2012, je v dvorani na Podnu potekalo tekmovanje v namiznem tenisu v obeh kategorijah. Pa pogledjmo rezultate.

V ženski konkurenci so nastopale štiri dvočlanske ekipe. Zmagala je naša prva ekipa, v kateri sta igrali Minka Bertoncely in Urška Bizjak. Prislužili sta si zlati pokal in tudi zvrhano število točk. Drugi je bil Domel, bronasti pokal sta pa osvojili Tončka Celar in Marjeta Šarič. Vsem čestitamo.

V moški konkurenci je nastopilo deset dvočlanskih ekip. Zmagala ekipa je Domela pred OOO II. Naša najboljša dvojica, Jano Rant in Jure Posavec, je bila zelo dobra četrta, v skupni seštevek je prinesla solidno število točk. Peta sta bila Emil Rant in Janez Starman, sedmo mesto pa je zasedla naša tretja ekipa, v kateri so igrali Boris Pešelj, Franc Prezelj in Miro Krek.

Naše DU se je odlikovalo s številno udeležbo in dobrimi rezultati.

KEGLJANJE

V konkurenci kegljačic je nastopilo pet dvočlanskih ekip. Naši ekipi sta metali v sredo, 17. 10. 2012, ostale tri pa nedeljo, 21. 10. 2012. Najboljša je bila naša prva ekipa, saj sta Smiljana Oblak in Zdenka Gaber podrli kar 1019 kegljev, osvojili pokal in največje možno število točk. Odlično. Naša druga ekipa Slavka Plestenjak in Cilka Remic sta bili četrta in podrli 933 kegljev.

V moški konkurenci kegljačev je v soboto, 20. 10. 2012 in nedeljo, 28. 10. 2012, nastopilo 14 ekip. Po tradiciji mečejo po sistemu borbenih iger, ko v vsaki ekipi mečejo štirje kegljači.

Naša prva ekipa, v kateri so metali Peter Mravlja, Franc Žontar, Tine Uršič in Jože Avguštin, se je odrezala odlično. Nepričakovano z 888 podrtimi keglji je zasedla drugo mesto, osvojila pokal in nam prinesla lepo število točk. Zmagala je ekipa OOO I z izjemnim rezultatom 1004 kegljev, vendar pa v njej mečejo pretežno registrirani kegljači. Naša druga ekipa je bila enajsta.

Do zaključka iger konec novembra bomo nastopili še v dveh panogah, potem pa bomo videli, ali nam je uspelo ponoviti lanski, doslej največji uspeh na ŠRI.

USPEŠNO ZAKLJUČILI KOLESARSKO SEZONO

Skupno smo zavrteli 20 ponedeljkov in 1200 kilometrov

Jožica Anžel

Petnajstega oktobra smo v brunarici na teniškem igrišču v Hosti, pri Petru in Francki Kalan, s piknikom in prijetnim druženjem uspešno zaključili kolesarsko sezono.

Letos smo se upokojenci prvič lotili organiziranega kolesarjenja. S prvim treningom smo začeli konec maja in nadaljevali vsak ponedeljek ob 9. uri, poleti pa ob 8. uri. Skupno smo zavrteli 20 ponedeljkov in 1200 kilometrov, kar je kar dobra in uspešna bera. Prekolesarili smo skoraj celotno Gorenjsko in obrobja ljubljanske kotline. Treningov se je udeleževalo med 12 in 15 kolesarjev in kolesark, proti koncu pa se nam je pridružilo še nekaj svežih navdušencev. Nekateri so nas vmes tudi zapustili ali pa so prišli samo enkrat, ker nam ni uspelo sestaviti počasnejše ekipe, za kar mi je iskreno žal.

Na zaključnem pikniku so ideje in predlogi padali kar sami od sebe. Upam, da jih bomo prihodnje leto lahko uresničili. Začeli bomo v ponedeljek 1.

aprila 2013, ob 9. uri. Pa ne za šalo, ampak zares. Naše zbirno in zaključno mesto bo odslej pri Petru Kalanu (Smončku). Razdelili se bomo v dve skupini. Za vodjo druge skupine smo že imenovali Lojzeta Sovinca, ki je bil najbolj vztrajen in se je za lažjo skupino tudi najbolj zavzemal. Vsi tisti, ki ste letos že vrgli puško v koruzo, ste vljudno vabljeni na prvo srečanje prihodnje leto. Dobimo se ob vsakem vremenu.

Zelo bomo veseli, če se nam bo pridružilo več žensk. Nobene bojazni ni, da obstoj druge ekipe, z večjim številom žensk, ne bi bil zagotovljen.

Časa za razmišljanje in nabiranje splošne kondicije je do 1. aprila dovolj. V hladnih zimskih mesecih pa vsaj trikrat tedensko vrtite pedale v fitness centrih ali doma na sobnih kolesih. Poskrbeli boste za boljše počutje in večjo fizično vzdržljivost.

Nasvidenje spomladi!

DRŽAVNO PRVENSTVO UPOKOJENCEV V ELEKTRONSKEM PIKADU

Julija Jenko

Foto: arhiv Julije Jenko

Ivanka Prezelj, Katja Galof, Julija Jenko in Cveta Škopelja po državnem prvenstvu

Društvo upokojencev Andraž pri Polzeli je 9. oktobra 2012 organiziralo prvenstvo v elektronskem pikadu. Na tekmovanje je odšla naša ženska ekipa, ki je na gorenjskem prvenstvu maja letos v Žirovnici dosegla drugo mesto in se s tem uvrstila na državno prvenstvo. Sestavljale so jo Katja Galof, Julija Jenko, Ivanka Prezelj in Cveta Škopelja.

Žal na državnem prvenstvu nismo imele sreče, saj smo od 15 ekip smo zasedle 13. mesto. Kljub temu smo doživele nepozaben sprejem, pogostitev in odlično organizacijo v tem malem kraju Andraž, kjer živi približno tisoč prebivalcev in imajo na razpolago krasen dom krajanov z veliko dvorano, v kateri so nas gostili.

USPEHI BALINARK

Smiljana Oblak

V zadnjih dveh mesecih smo članice ženske balinarske sekcije nastopile na treh tekmovanjih. Športna zveza Škofja Loka je na balinišču Balinarskega društva Loka 1000 organizirala

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Smiljana Oblak, Ivanka Prezelj in Anica Košir na prvenstvu dvojic

medobčinsko prvenstvo dvojic. Ker četrto prijavljene ekipe ni bilo, smo tekmovali kar med seboj in pobrale vsa priznanja in nagrade.

1. Ivanka Prezelj in Smiljana Oblak
2. Marica Sorčan in Anica Košir
3. Alenka Zaletel, Vera Hartman in Nevenka Mandić Orehek

V soboto, 6. oktobra 2012, so nas kolegice Moščanke povabile na turnir dvanajstih ekip iz vse Slovenije. Tekmovanja so se udeležile Nevenka Mandić Orehek, Tončka Dolinar, Slavka Stanonik in Smiljana Oblak. Tokrat žal ni šlo, saj smo obtičale v predtekmovanju. Tekmovale smo tudi v bližanju. V nedeljo, 18. novembra pa smo bile uspešne na športno rekreacijskih igrah na Trati z udeležbo treh ekip. Ekipa I. (Tončka Dolinar, Alenka Zaletel) je zasedla **prvo mesto**, ekipa II (Anica Košir, Smiljana Oblak) je dosegla **drugo mesto**, na **četrto** pa se je uvrstila ekipa III (Slavka Stanonik, Marija Sovinc).

SPONZORSTVO

Tudi športniki upokojenci naletimo včasih na prijaznega podjetnika in tokrat smo balinarke iz vsega srca hvaležne našemu večletnemu podporniku.

DOM trade ŽABNICA je trgovsko podjetje, ki ni prijazno samo do svojih kupcev, ampak tudi do nas športnikov – upokojencev.

Vedno nas spremljajo že nekaj let na naših srečelovih, tokrat pa so nas tudi opremili s svojimi promocijskimi majicami, ki jih bomo nosile na treningih in tekmovanjih.

DRŽAVNO PRVENSTVO DRUŠTEV UPOKOJENCEV V KEGLJANJU

Ivan Hafner

V organizaciji DU Postojna je 2. in 3. 10. 2012 na štiristeznem kegljišču v Postojni potekalo državno prvenstvo ZDUS.

V torek, 2.10. 2012, je tekmovalo 9 ženskih ekip, prvakinj regijskih tekem. Naše tekmovalke se na državno prvenstvo niso uvrstile. Dobro so se odrezale Gorenjke, saj je zmagala ekipa DU Tržič.

V sredo, 3. 10. 2012, je v izjemno močni moški konkurenci nastopilo 13 ekip, t.j. 53 posameznikov. Prepričljivo so zmagali domačini, s kegljači, ki še vedno nastopajo v prvoligaških ekipah, na čelu z dolgoletni državnim reprezentantom Darkom Bizjakom. Sledili sta jima ekipa DU Zagorja in DU Maksa Perca. **Naši so kegljali solidno in izenačeno ter so dosegli šesto mesto.** Če bi bili na tem kegljišču bolj udomačeni in bi dosegali približno takšne rezultate, kot jih na Podnu, bi lahko prišli vsaj do tretjega mesta. **Za ekipo so metali Vlado Podviz, Tine Uršič, Franc Žontar in Peter Mravlja. Stane Ferle pa je bil rezerva.**

V posamični konkurenci, kjer štejejo rezultati ekipnega dela, je zmagal že omenjeni Darko Bizjak. Podrl je odličnih 327 kegljev, le tri manj pa drugouvrščeni Bojan Turk.

Naši so bili solidni in dokaj izenačeni. Tine Uršič

je zasedel 17. mesto, Vlado Podviz 22. mesto, 27. mesto Franc Žontar in 29. mesto Peter Mravlja. Rezultatov številčno ne navajam, ker so polovični od tistih, ki nam kaj pomenijo. Tekmo so namreč zreducirali na 4x15 kegljev, kar je povsem nepotrebna sprememba, ki so si jo omislili na športni komisiji ZDUS.

Omenim naj še, da so se na širšem državnem nivoju se naši kegljači in kegljačice udeležili tradicionalnega množičnega

IV. odprtega prvenstva upokojenk in upokojencev v Litiji.

Nastopilo je kar 16 naših tekmovalcev, šest kegljačic in deset kegljačev. Vsi so metali 19.10. 2012, sicer pa je tekmovanje trajalo ves teden.

Naj navedem le nekaj naših najboljših. V ženski konkurenci je bila naša najboljša Smiljana Oblak, ki je podrla 513 kegljev, Zdenka Gaber pa 487 kegljev. Od naših je bil v moški konkurenci najboljši Vlado Podviz, ki je podrl 549 kegljev, Jože Avguštin pa 541. Solidna sta bila tudi Lojze Homan s 527 podrtimi keglji in Franc Žontar z 523 podrtimi keglji. Težko tuje kegljišče je naredilo svoje.

V SPOMIN

DOROTEJA FOJKAR, 1935 - 2012

Dora, kot smo jo klicali, se je rodila 23. januarja 1935 v Sorici v Selški dolini. Tam je končala osnovno šolo in odšla v Ljubljano, kjer je obiskovala administrativno šolo. Po končani šoli se je preselila v Škofjo Loko in se zaposlila v Jelovici, kjer je tudi dočakala upokojitev.

Naša članica je postala 1. marca 1989, od leta 1992 do 2000 pa je bila tudi članica strelske ekipe na medobčinskih športnih igrah in gorenjskih prvenstvih, leta 1998 pa smo strelke na državnem prvenstvu zasedle tretje mesto. Ko ni več tekmovala, je še naprej skrbela za kondicijo in še vedno jo je zanimalo, kako tekmuje, zato je pozorno prebirala tudi naše glasilo. Ko sem jo nazadnje obiskala teden dni pred smrtjo zaradi projekta Starejši za starejše, me je bila zelo vesela. Potožila mi je, da ni najbolj zdrava.

Vest, da je ni več med nami, me je zelo prizadela. Imela je veliko prijateljic, ki jo bodo pogrešale. Predvsem pa jo bosta pogrešala sinova in nečakinja Mira. Spominjale se jo bomo tudi strelke, saj je bila prijazna in vesela kolegica.

Julija Jenko

DRŽAVNO PRVENSTVO V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO

Ivanka Prezelj

Državne športne igre društev upokojencev v streljanju z zračno puško je organiziralo DU Maribor - Pobrežje. Tekmovalo se je na desetmestnem športnem strelišču pri Osnovni šoli Janka Glazerja v Rušah, sprejem, pogostitev in podelitev priznanj pa se je odvijalo v malo oddaljenem hotelu Veter.

24. oktobra zjutraj smo se posedli v Adijev kombi in se odpeljali sreči naproti. Tekmovalo je 14 moških in 7 ženskih ekip.

Zelo uspešna **moška ekipa DU Škofja Loka je osvojila 1. mesto**. Med 52 tekmovalci pa so kot posamezniki dosegli naslednje uvrstitve: Edvard Horvat 9. mesto, Janko Demšar 11. mesto, Milenko Štimac 12. mesto in Franc Prezelj 40. mesto. Drugo mesto je zasedla ekipa DU Ljubecna, tretja pa DU Trbovlje.

Foto: Milenko Štimac

Ženska ekipa DU Škofja Loka se je uvrstila na 3. mesto. Prve so bile strelke DU Novo mesto, druge pa tekmovalke DU Vrbje Žalec. Naša najuspešnejša strelka je bila **Nevenka Mandić Orehek**, ki je med 27 tekmovalkami dosegla **3. mesto posamezno**. Francka Demšar je bila enajsta, Ivanka Prezelj štirinajsta, Julija Jenko pa petnajsta.

Po tekmovalstvu so nas v hotelu pogostili s toplim prigrizkom, ob 18. uri pa je sledila podelitev priznanj vsem tekmovalcem, pokalov in medalj najboljšim trem ekipam in posameznikom. Ansambel za ples so odpovedali, ker je večji del udeležencev takoj po tekmi popihal domov.

Foto: Ivanka Prezelj

VOŠČILO

*Ko prižgejo božične se luči,
vsak si v srcu nekaj zaželi.
Naj vam božič bo prijazen,
naj bodo prijazni v njem ljudje,
naj vam novo leto prinese
veliko zdravja, sreče in veselja.*

Foto: Zlata Ramovš

GREMO NA POT

PROGRAM IZLETOV, LETOVANJ IN PRIREDITEV 2013

Dan	Relacija	Vrsta prireditve	Dan	Relacija	Vrsta prireditve
18. 1.	Ponovoletno praznovanje	družabna	24. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet
27. 2.	Hotel Delfin Izola	kopalni izlet	31. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet
20. 3.	Hotel Delfin Izola	kopalni izlet	7. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
29. 3.	Zbor članov	seja DU	14. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
10. 4.	Topolšica	kopalni izlet	21. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
17. 4.	Potepanje po Pivški kotlini	turistični izlet	28. 8.	Debeli rtič	kopalni izlet
24.-28. 4.	Črna gora (prijave januarja)	turistični izlet	sept.	Terme Fojnica-BiH (prijave maja)	letovanje
8. 5.	Mala Nedelja	kopalni izlet	sept/okt.	Trgatev-obiranje grozdja	aktivni izlet
8.-15. 6.	Letovanje na morju (prijave januarja)	letovanje	okt.	Međugorje - obiranje mandarin	turist.-aktivni izlet
29. 6.	Piknik DU	družabna	9. 10.	Mala Nedelja	kopalni izlet
3. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet	23. 10.	Topolšica	kopalni izlet
10. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet	9. 11.	Martinovanje	družabna
17. 7.	Debeli rtič	kopalni izlet	20. 12.	Novoletno srečanje	družabna

► Odločitev o Srečanju upokojujencev Slovenije bo sprejeta na ZDUS v decembru. Prav tako še ni odločitve glede Srečanja upokojujencev Gorenjske, zato vas bomo o obeh odločitvah seznanili v naslednji številki glasila.

► Obiski gledaliških predstav bodo objavljeni sproti.

► Prijave z obveznimi vplačili do zapolnitve prostih mest v avtobusu sprejema Danica Celestina ob sredah in petkih, med 8. in 11. uro v pisarni DU. Informacije na tel. 040/857 273.

► **Opozorilo:** Prijave bomo upoštevali z dnem vplačila!

Fojnica (BiH)

Foto: Zlata Ramovš

PLANINSKI IZLETI 2013

12. 01. Po poti slovenskega tolarja
(v organizaciji PD Škofja Loka)
31. 01. Prikaz varne hoje v zimskih razmerah
01. 02. Zelenica - vodi Slavica (dva dni)
28. 02. Kraški rob iz Podgorja - Kojnik - vodi Dragica
14. 03. Pohodniška EKO pot okoli Žetal (Haloze)
- vodi Slavko
28. 03. Rakitna - vodi Nežka
11. 04. Poljčane - Ljubična - Nunska gora
- vodi Dragica
25. 04. Kamnik - Stari grad - Palovče - Vrhpolje
- vodi Slavica
09. 05. Šentviška planota - Črvov vrh - Ponikve
- vodi Nežka
23. 05. Stranice - Mala gora - Golek - vodi Slavica
06. 06. Zatolmin - Vodel - Mrzli vrh - vodi Dragica
20. 06. Koželska stena - Brod na Kolpi - vodi Slavica

04. 07. Kofce - Veliki vrh - vodi Nežka
18. 07. Golte iz Žekovca - Boskovec - vodi Slavica
01. 08. Polin - Avstrija - vodi Dragica
13. 08. Logarska dolina - Okrešelj - Kamniško
sedlo
14. 08. Brana - Kamniška Bistrica
- vodi Slavica (dva dni)
29. 08. Jezersko - Češka koča - Ledine - vodi Dragica
12. 09. Bohinjska Bela - Galetovec - vodi Nežka
26. 09. Kanonir - Kozji vrh - vodi Slavica
10. 10. Prtovč - Kosmati vrh - Ratitovec
- vodi Dragica
24. 10. Sele - Setiče - Avstrija - vodi Dragica
07. 11. Rogla - Oplotniški Vintgar - vodi Slavica
21. 11. Rovtarica - Dražgoše - vodi Nežka
05. 12. Neznano - Slavica, Dragica, Nežka in Martina

► Informacije in prijave Nežka Trampuš, tel. 041/ 225 226 ali Martina Eržen, tel. 041/ 831 064

POHODNI IZLETI 2013

7. januar	Suhi dol 681m – PLANINA 771m – Butajnova 686m – Kurja vas 3 - 4 ure hoje, krožno, izhodišče 681m, VR 100m
11. februar	iz Ledinskega Razpotja 705m po panoramski cesti v GORE 840m, Tabor, Zavratac izhodišče na 705m, VR 150m, 3 ure hoje
11. marec	RUT 671m – STRŽIŠČE 756m izhodišče na 671m, iz Ruta krožno 3 - 4 ure
8. april	VRHOVLJE PRI KOŽBANI 400m (Sv. Andrej) v GORIŠKIH BRDIH po zelo razglednem grebenu izhodišče na 400m, samo sestop v dolino, 3 ure hoje
22. april	ZAKOJCA 700m izhodišče v Gorjah 700m, vzpon 130m, sestop 450m, 3 - 4 ure
6. maj	MAJSKI VRH 340m v HALOŠKIH GORICAH izhodišče na 212m, iz Vidma, VR 130m, 4 ure hoje, krožno
10. junij	BLEŠČEČA PLANINA nad ARIHOVO PEČJO v Avstriji – SLOVENSKA KOČA 1020m izhodišče na 650m, VR cca 400m, 3 - 4 ure hoje, krožna
8. julij	SP. In ZG. PLANINA DOLGA NJIVA 1580m v Košuti, nad Tržičem izhodišče 1150m, VR 430m, 3 - 4 ure hoje
12. avgust	PLANINA STADOR 1034m – PLANINA RAZOR 1315m izhodišče na 1034m, iz Pl. Stador, VR 200m, 3 - 4 ure hoje
9. september	ŠIJA 1808m, z žičnico na Vogel izhodišče na 1535m iz zgornje postaje žičnice, VR 273m, hoje 3 - 4 ure
23. sept.	STENE SV. ANE 963m, nad Ribnico izhodišče na 489m iz Ribnice, VR 474m, 3 - 4 ure hoje
7. oktober	JENKOVA PLANINA 1495m nad Jezerskim izhodišče na 900 ali 980m, VR 600 ali 515m, 4 - 5 ur hoje
21. oktober	PLANINA LIPANCA 1630m – PL. KLEK 1604m na Pokljuki. Prijetna, valovita hoja med labirintom zelenih pukeljčkov, zlatih macesnov, planin in smrek. izhodišče 1500m, iz Medvedove konte, VR 130m
11. november	KRAŠNI VRH 526m v Beli krajini izhodišče na 163m iz Metlike, VR 363m, 3 ure hoje
2. december	Pot v NEZNANO

► Informacije in prijave Dragica Gartner, tel. 041/607 483

Foto: Brigita Lužar

- Posamezni izleti bodo objavljeni na oglasnih deskah društva.
- Pridržujemo si pravico do sprememb, odpovedi ali dopolnitev terminov posameznih izletov in akcij.
- Planinski in pohodni izleti bodo prilagojeni vremenskim razmeram.
- Vseh izletov in prireditev se udeležujete na lastno odgovornost.

KAMORKOLI GREDO NAŠI ZVESTI PROSTOVOLJCI, TAM POSIJE SONCE

Besedilo in fotografije Zlata Ramovš

Ob koncu leta imamo lepo navado, da se Društvo upokojencev zahvali svojim prostovoljcem za njihova prizadevanja pri delu društva. Trenutno v našem društvu deluje nekaj več kot 100 aktivnih prostovoljcev, brez katerih bi delo društva prav gotovo zamrlo. 29. novembra 2012 so se najaktivnejši udeležili izleta na Slovensko primorje, kamor so prinesli svojo dobro voljo in z njo priklicali tudi sonce. Vodstvo društva nas je (žal brez obolelega predsednika, ki smo ga zelo pogrešali), popeljalo v Koper in njegovo okolico ter nas najprej prijetno presenetilo z ogledom Luke Koper.

Foto Jaka Jeraša - vir Vikipedija

Kopersko, izmed vseh evropskih luk najcelovitejše urejeno pristanišče na 280 ha površine in s 1500 ton pretovorjenega tovora na uro, nam je vzbudilo spoštovanje in ponos, da je Luka Koper naša, slovenska.

Upokojenec in vodič Luke Koper Anton Sagadin je živa enciklopedija vsega, kar se je v luki dogajalo od njenega nastanka do danes.

Potrebni okrepčila in osvežitve, smo v bližini luke obiskali pražarno kave Emonec. V njej smo bili deležni degustacije odlične kave in ugodnih nakupov njenih izdelkov.

Naša naslednja postaja je bil Strunjan, kjer smo si s sprehodom ob solinah pretegnili noge in se nadihali svežega morskega zraka, ki ga bomo pozimi zelo pogrešali.

V upokojenskem hotelu Delfin v Izoli nas je ob kosilu prisrčno pozdravil direktor hotela Branko Simonovič in nas povabil, da jih še kdaj obiščemo.

To je bil izlet degustacij. V Oljarni oziroma »torklji«
Hrvatini smo z užitkom okušali njihovo

deviško oljčno olje in si ogledali proizvodni proces.

Ob povratku se je v temi zaslišala najprej tiha in nato vse bolj poskočna pesem orglic Ivanke Prezelj, ki smo ji izletniki kmalu pritegnili s svojim petjem - skoraj do doma. Zadnja pesem je bila darilo našemu odličnemu šoferju Bojanu. Saj veste, tista:
» .. ej, šofer, naj spremlja te sreča zdaj povsod!«

SREČANJE GORENJSKIH UPOKOJENCEV NA JEZERSKEM

POKOJNINA JE VAŠA USTAVNA PRAVICA

Besedilo in fotografija Maruša Mohorič

Srečanje gorenjskih upokojencev, županov in poslancev je potekalo 6. septembra 2012 na Jezerskem, v idilični okolici Planšarskega jezera. Resnici na ljubo je bilo vode v jezeru bolj malo, saj je letošnja suša dobro opravila svoje delo. Tudi sonce se je le redko pokazalo izza oblakov, a nam je vseeno omogočilo občudovanje mogočnih vršacev Kamniško-Savinjskih Alp z Grintovcem, Kočno ter Malo in Veliko Babo, za nepredviden zaključek srečanja pa je poskrbel še dež. Večine udeležencev srečanja navedene okoliščine sploh niso motile, saj so se srečevali s prijatelji, sorodniki, znanci in člani društev z vse Gorenjske ter uživali v druženju, dobri hrani in poskočnih vižah Veselih Gorenjcev.

Tokratno srečanje, že 22. po vrsti, je organizirala Pokrajinska zveza društev upokojencev Gorenjske, ki jo vodi Janez Sušnik, gostiteljica pa je bila občina Jezersko. Župan Jure Markič in predsednica društva upokojencev Jezersko Helena Naglič sta pozdravila veliko množico zbranih upokojencev in jim zaželela prijetno druženje. Pozdravni nagovor je imel Janez Sušnik v imenu organizatorja, podpredsednica ZDUS Slavica Golob pa je opravičila odsotnost predsednice Mateje Kožuh Novak. Pozdravila je vse prisotne, zlasti pa okrog 300 prostovoljcev, ki sodelujejo v projektu Starejši za starejše na Gorenjskem in so opravili ogromno prostovoljnega dela. Bila je zelo navdušena nad neizrekljivo lepo in enkratno okolico, kjer smo se zbrali, vsem udeležencem pa zaželela dobro družbo in prijetno počutje.

Slavnostni govornik na srečanju je bil dr. Ernest Petrič, predsednik Ustavnega sodišča republike Slovenije, dolgoletni diplomat in po rodu Gorenjec. Najprej je izrazil veliko zadovoljstvo, da je prišel na srečanje ter pohvalil aktivne gorenjske upokojence in njihovo voljo po druženju. V svojem govoru se je dotaknil nekaterih aktualnih zadev sedanjega časa. Govoril je o referendumu o pokojninski reformi, protiustavnem delovanju mnogih delodajalcev, ki niso ali ne plačujejo prispevkov za svoje zaposlene. Omenil je krizo v Evropi in svetu ter korupcijo, zmanjševanje etičnih norm in neupoštevanje pravil na mnogih področjih našega življenja in bitja. Zagotovil je, da so naše pokojnine zaslužene in da je pokojnina ustavno zagotovljena pravica, ki je zaščitena z dvema ustavnima odločbama, obenem pa je tudi socialna pravica, ki smo si jo zagotovili s svojim delom. Zato naj bi upokojenci imeli možnosti in pravico zahtevati

Slavnostni govornik na srečanju je bil dr. Ernest Petrič.

od države, da razišče vse nepravilnosti v zvezi z dogajanjem na tem področju. Slavnostni govornik je spodbujal prisotne, naj v prihodnost gledajo z optimizmom, čeprav je hkrati ugotavljal, da nikjer na svetu ni take razdvojenosti med ljudmi kot pri nas. Dejal je tudi, da ve in verjame, da moramo predvidene reforme izpeljati, ker bo to dobro za vse prebivalce Slovenije. Rekel je: »Živimo na skupnem čolnu in bilo bi dobro, da veslamo skupaj in v isto smer. Vem, da ima Slovenija pridne, delovne in varčne ljudi, zato imamo možnosti, da se izvijemo iz krize.«

Jezerjani so pripravili kulturni program, v katerem so nastopali otroci folklorne skupine, harmonikarji in ženska vokalna skupina Korotan. Nastopajočim so se pridružile ljudske pevke Društva upokojencev Jezersko, ki so zapele jezersko himno, katere refren se glasi: »Pri nas na Jezerskem navada je ta, da radi zapojemo iz srca.«

Za zabavo in ples po uradnem delu srečanja so poskrbeli godci in pevci ansambla Veseli Gorenjci, ki so nas razveseljevali že ob prihodu, ko se je polnilo parkirišče na velikem travniku pred jezerom. Pohodniki in radovedneži so imeli možnost sprehoda okrog jezera ali ogled turističnih kmetij in 500 let stare Šenkove domačije. Nekateri so si privoščili vzpon do Češke koče na Spodnjih Ravneh ali do Kranjske koče na Ledinah, večina udeležencev srečanja pa je ostala v dolini in si ogledala razstavne prostore sponzorjev, ki so ob takih priložnostih vedno dobrodošli in potrebni.

Loški upokojenci se teh srečanj radi udeležimo. Zapolnili smo »ta velik avtobus«, ki pa je bil premajhen, zato smo se nekateri peljali na Jezersko z Žirovcji. Se vidimo leta 2013, spet nekje na prelepi Gorenjski!

NAJTEŽJE JE PREMAGATI SAMEGA SEBE, ZATRUJE MARTA BERTONCELJ

Besedilo in fotografija Zlata Ramovš

»Bravo! Čestitam, da si imela toliko poguma in se razkrila v javnosti! Jaz se ne bi tako izpostavljala.« Takšne in podobne so bile najpogostejše reakcije, ki jih je po objavi članka o zdravljenju odvisnosti od piva doživljala Marta Bertoncelj, predsednica Kluba zdravljenih alkoholikov. Le en odziv je bil drugačen: »Ti pa si bila tako neumna, da si javno povedala, da si bila pijanka?«

Marto sem spoznala na izletu pred nekaj leti, ko je ponujeno pijačo odklonila z besedami: »Ne, hvala, sem zdravljeni alkoholik!« Že takrat sem jo zaradi njene izjave občudovala in ugotovila, da je v njenem drobnem, skorajda dekliškem telesu veliko več volje in moči, kot jo imamo ljudje v njeni okolici. Nisem se motila.

Ob obisku za intervju mi je takoj na začetku dejala:

»Od tega, kar vam bom povedala, lahko napišete karkoli, ničesar se ne sramujem in ničesar ne mislim prikrivati.«

Marta je 22 let delala v Odeji, najprej kot vodja izmene in nato kot vodja proizvodnje. Ko je mož odprl obrt, se je zaposlila pri njem. Vodila je finančne posle in sprejemala stranke, ki jih je navadno pogostila z

viskijem, sama pa si je natočila pivo. Okus piva ji je bil všeč in na dan ga je spila vsaj tri steklenice. Od pijače ni bila vidno vinjena niti ni imela drugih težav v službi in doma. Vendar jo je sčasoma zaskrbelo, saj jo je pitje piva tako privlačilo, da se mu ni mogla odreči.

Skrb je zaupala svoji zdravnici. Ta ji je predlagala manj močno pivo Uni, ki pa ji ni bilo všeč. Ko so se ji nekoč po jutru brez piva začele tresti roke, jo je postalo strah, da jo je pivo zasvojilo. Veliko bolj jo je prizadela moževa izjava, da ne želi več hoditi z njo na zabave, ker ima stalno kozarec v rokah. »Nehaj piti, to lahko storiš, ker si močna,« jo je pregovarjal. Kasneje jo je pretresla še prošnja noseče hčerke, naj naredi kaj s sabo, saj jo bo potrebovala pri svojih dveh otrocih in novorojenčku. A sama si ni mogla pomagati, zato je ponovno poiskala pomoč pri svoji zdravnici, ki ji je ponudila napotnico za zdravljenje odvisnosti. Ko se je odločila, da gre na zdravljenje, je o tem najprej po telefonu obvestila svoje sorodnike in sosede, nato pa je šla po napotnico k zdravnici in se sama prijavila na zdravljenje v Begunje.

V bolnico je prišla s pivom v krvi. Zaradi tega je pristala na zaprtem oddelku bolnišnice, med velikim številom odvisnih bolnikov z mnogimi težavami. Bivanje z njimi je bilo zelo težko, saj so imeli težave z živci, depresijami in abstinenčnimi krizami. Mislila je, da se bo v bolnici le razstrupila in nato odšla domov, a jo je zdravnik takoj postavil na trdna tla.

Če se je želela zdraviti, je morala skozi dvomesečno zdravljenje, sicer je šla lahko takoj domov. Težko se je odločila, da ostane, a to je bila prava odločitev. Bila je stara 60 let in najstarejša med samimi mladimi zasvojenci, zato so bile zanjo naloge zdravljenja veliko bolj naporne. Vendar pa ni nikoli razmišljala o tem, da bi zdravljenje prekinila. Družina ji je stala ob strani. Ob koncu programa je uspešno opravila tudi teoretični izpit. Pred

zdravljenjem se je prezirala, o sebi je razmišljala kot o ničli, domov pa je prišla samozavestna, z mnogimi načrti, povrnil se ji je lastni jaz in vrednost.

Vsak zdravljenec se mora po zdravljenju vpisati v Klub zdravljenih alkoholikov, ki mu pomaga pri nadaljnjem življenju brez alkohola. Marta je z močno voljo ter podporo prijateljev in svojcev doslej obvladovala svojo željo po pivu in lani postala celo predsednica kluba.

Se zdaj, šest let po zdravljenju, čutite ozdravljeni?

► Nikakor ne. Zdravljen odvisnik ni nikoli dokončno ozdravljen, še vedno je šibek. Vedno obstaja možnost, da naredi recidiv, prekine abstinenco. Nihče ne more zagotoviti, da se mu ob kakšnem hudem stresnem dogodku to ne bo zgodilo, tudi jaz ne. Najhuje mi je bilo, ko sem ob splavarjenju po Dravi dve uri sedela nasproti dveh pivskih sodov, iz katerih so si drugi prosto nalivali pivo, jaz pa sem si govorila: 'Marta, ne! Ne smeš! To ti je za pokoro!' Priznam, da imam še vedno skušnjave po pivu, posebno ko mi zadiši, a doslej mi je abstinenca z močno voljo uspevala. Da so me

lani izvolili za predsednico kluba, me k temu še bolj obvezuje ter mi daje voljo in moč za vztrajanje. Veliko je vredno tudi to, da me je domača okolica sprejela takšno, kot sem zdaj in nikoli ne pogreva tega, kakšna sem bila prej.

Je imel težave z alkoholom tudi kakšen vaš sorodnik?

► Ja, zaradi alkohola so umrli brat in dve teti, pa tudi oče, ki je umrl pred mojim rojstvom, je rad pogledal v kozarec. Nekateri še vedno pravijo, da alkoholizma, ki je v rodu, ni mogoče premagati, a meni je to doslej uspelo in ponosna sem na svojo

močno voljo!

Ali tudi preventivno, na primer proti prehladu, ne spijete nič alkohola?

► Niti kapljice! Sicer pa, odkar ne pijem, sploh nisem več bolna.

Marta, hvala za vašo pogumno in iskreno izjavo. Z njo ste dokazali, da je v volji velika moč, ki premika gore, tudi take, ki se jim naša podzavest močno upira. Upam, da bo vaša izkušnja pomagala še komu, ki se skuša izviti iz objema odvisnosti.

KORISTNE INFORMACIJE

VABILO NOVIM ČLANOM

Cveta Škopelja

Vabimo upokojenke in upokojence, da se nam pridružite. Veselimo se druženja z vami, radi pa bi delili z vami tudi svoje znanje, izkušnje, prijateljstvo in veselje. V društvu deluje vrsta sekcij in krožkov, v katerih sodeluje veliko naših članov, ki najdejo svojo interesno dejavnost,

kateri se v času službovanja v mlajših letih morda niso mogli posvetiti. Na ta način bo jesen vašega življenja v težkem času vsaj malo premostljivejša in znosnejša. Tudi starejši lahko živijo srečno, le sami si morajo življenje narediti takšno.

Predvidene finančne obveznosti za leto 2013

Prispevek za društveno članarino in članarina vzajemne samopomoči (VS) ostajata enaka kot lansko leto in veljata od 1. januarja do 31. decembra za tekoče leto.

Letna društvena članarina	10,00 €
Vpisnina z izkaznico za nove člane DU	2,00 €
Prispevek za Sklad vzajemne samopomoči - posmrtnina (neobvezno)	10,00 €
V sklad lahko prispevajo člani do 70. leta starosti.	
Izplačilo posmrtnine	235,00 €

Sklad vzajemne samopomoči

Vzajemna samopomoč je **prostovoljna** solidarna skupnost članov, ustanovljena z namenom, da se ob smrti izplača posmrtnina. Deluje kot sklad in jo ureja Pravilnik vzajemne samopomoči. Letni prispevek in višino posmrtnine vsako leto določi upravni odbor ZDUS. V sklad vzajemne samopomoči lahko prispevata le član društva upokojencev in njegov zakonec, ki še ni dopolnil 70 let. Pri izplačilu posmrtnine se upošteva pretekla čakalna doba od dneva vpisa in sicer:

- dve leti, če član ob vpisu še ni dopolnil 60 let,
- tri leta, če član ob vpisu še ni dopolnil 65 let in
- štiri leta, če je član ob vpisu starejši od 65 let.

Čakalna doba se šteje od začetka koledarskega leta, za katerega je bil vplačan prispevek. Posmrtnina se izplača najkasneje v enem letu po smrti člana. V kolikor po preteku enega leta niso bila predložena dokazila o smrti, pravica do posmrtnine preneha. Če upokojenec preneha biti član društva, ne more več vplačevati v sklad samopomoči in nima pravice do vračila vplačanih prispevkov. Ker moramo članarino VS vsako leto do 31. maja za tekoče leto po poimenskem seznamu odvesti Zvezi društev upokojencev Slovenije v Ljubljani, vas vljudno prosimo, da to poravnate pravočasno, saj nam v nasprotnem primeru nam ZDUS ne bo povrnil zneska posmrtnine in je tudi društvo ne bo moglo izplačati vašim svojcem.

KORISTNE INFORMACIJE

Slovo od umrlih članov

Če svojci želijo, da umrlega člana pospremimo na zadnji poti s praporom, naj nam naj to sporočijo najmanj 24 ur pred pogrebom. Od vseh umrlih članic in članov se bomo poslovili z društvenim praporom na pogrebu. Žalna zastava bo na sedežu

društva razobešena na dan pogreba in en dan pred tem. Prosimo svojce umrlega, da o dogodku obvestijo društvo upokojencev, poverjenika ali praporščaka.

Socialno področje

Delo socialne sekcije se nikoli ne konča, vedno znova je potrebno koga obiskati, ga povprašati o njegovem zdravju in počutju, mu voščiti za jubilej. Ugotavljamo, da so mnogi starejši zelo osamljeni, zato jim veliko pomeni že klepet ob kavici, zelo dobrodošla je pomoč bodisi z informacijami, svetovanjem, konkretnimi aktivnostmi v zvezi s

pomočjo na domu, stanovanjsko problematiko in podobno. Naši poverjeniki so zelo dejavni, obiskujejo naše člane, če je le mogoče, jim priskočijo na pomoč, pobirajo članarino, dostavljajo glasilo Mi o sebi in se na različne načine trudijo lajšati socialne stiske.

Meritve in svetovanja

Tako kot doslej bodo meritve krvnega tlaka, količine holesterola in sladkorja v krvi ter zdravstveno svetovanje potekale vsako drugo sredo v mesecu od 8. do 10. ure, razen julija in avgusta. Priporočamo, da pridete tešče, kajti le tako bodo meritve pravilne. Čeprav te usluge prostovoljke

našega društva in društva Rdečega križa opravljajo brezplačno, je potrebno plačati testne lističe: za holesterol 2,50 €; za sladkor 1,00 €. Te dejavnosti so na voljo vsem starejšim občanom v občini Škofja Loka ne glede na to, ali so člani društva ali ne.

Kontakti

Predsednik DU Miro Duič:	tel. 040/226-648
Podpredsednica/računovodkinja DU Milica Habjan:	tel. 040/292 647
Tajnica/namestnica predsednika DU Cveta Škopelja:	tel. 040/226 667
Vodja Univerze za tretje življ. obdobje DU Borjana Koželj:	tel. 040/292 646
Vodja športa in rekreacije DU Ivan Hafner:	tel. 041/871 271
Vodja sekcije za organ. izletov in srečanj DU Cveta Škopelja:	tel. 040/226 667
Vodja sekcije za kulturo DU Nevenka Mandić Orehek:	tel. 040/959 407
Vodja knjižnice DU Marija Draškovič:	tel. 051/371 052
Vodja sekcije za socialo DU Nežka Fojkar:	tel. 041/717 210
Odgovorna urednica glasila Mi o sebi Jelka Mlakar:	tel. 031/640 162
Odgovorni urednik e-novic Rudi Zadnik:	tel. 041/327 902
Praporščak DU Hinko Groboljšek:	tel. 051/380 724
Hišnik DU Drago Pavičević:	tel. 040/327 770

MARINKINA KNJIŽNICA je odprta vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure, vsako sredo in petek od 11. do 13. ure.

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Uradne ure: četrtek od 10. do 12. ure.

Telefon: 040 292 646 - v času uradnih ur.

E-mail: loka3univerza@gmail.com

<http://univerza-tri-du-skofjaloka.si/>

**VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO
LETO
2013 VAM
ŽELIMO**

TISKOSIR

ZG. BITNJE 277, 4209 ŽABNICA, KRANJ
Tel.: 04/231 56 30, fax: 04/231 56 32, Mobitel: 041 612 033
E-mail: info@tiskkosir.si, www.tiskkosir.si

TUS d.o.o.

Zg. Jezersko 102.

**prodaja in razvoz kurilnega olja D2
krovstvo in splošno kleparstvo**

041 355 - 896
031 629 - 073
04/ 25 72 575

Ponudba Hranilnice LON

Varčevanja in depoziti

najboljša obrestna mera – do **5,00 %**.

Plačilo položnic

provizija plačila ene položnice le **0,79 EUR**

Potrošniški krediti

ugodni pogoji in nizke obrestne mere

Paket dobrodošlice

veliko ugodnosti in posebno darilo (za nove komitente)

Vse, v kar upate, naj se izpolni,
kar iščete, naj se odkrije,
kar si želite, naj se uresniči.

Vesele praznike vam želi Hranilnica LON.

Poslovna enota **Škofja Loka**, Kapucinski trg 2, T. **04 28 00 791**, info@lon.si, www.lon.si

MATEJA d.o.o.
 Trgovina s cvetjem in darili
 Frankovo naselje 8
 4220 Škofja Loka
 04/ 51-36-301
www.cvetjemateja.si

Mateja Juhant 031/ 39-39-95

MATEJA d.o.o.
 Frankovo naselje 8
 4220 Škofja Loka
 DŠ: SI47831715

Priprava in dostava jedi
 04/ 51-51-500
 051/ 30-50-50
www.pizzamateja.si

Juhant Igor 041/ 39-39-95

**kemična
čistilnica**

ŠINKOVEC BOJAN s.p.

4220 ŠKOFJA LOKA
 KOŠIRJEVA 5
 Tel: 04/5151-210

TOVARNA KLOBUKOV "ŠEŠIR" d.d.
 KIDRIČEVA 57, 4220 ŠKOFJA LOKA, SLOVENIJA

Toplo ognjišče in smeh v očeh,
 iskreno želimo vam v toplih dneh,
 da zdravja in srečnih trenutkov nešteto,
 v obilo nasulo bi vam novo leto.

Srečno v letu 2013

Ivan Špik s.p.
 Poljane 23, 5282 Cerkno
 P.E. Racovnik 49, 4228 Železniki

T +386 (0)4 51 01 180
 F +386 (0)4 51 01 181
 E ivan.spik@siol.net
 ID št. za DDV: SI10631658

Ivan Špik
 M +386 (0)31 654 471

Slovenija

**VESEL BOŽIČ IN
 SREČNO NOVO
 LETO
 2013 VAM
 ŽELIMO**

Z **raco.si** na dobri poti.

**LOKA
TURIST**

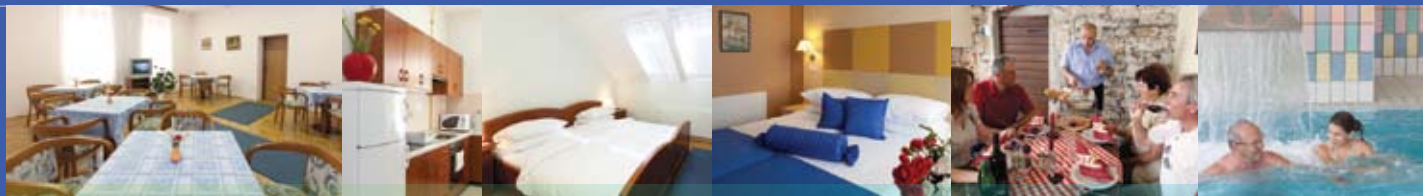
telefon: 064 655-520
tel./fax: 064 655-521

Kapucinski trg 7 4220 Šk. Loka

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2013 VAM ŽELIMO

agencij**Č**ELIK

Zavarovalniško zastopanje d.o.o.

*Počitniški dom Rogaska Slatina**
v Rogški Slatini - za zdrav in
sproščujoč oddih v stiku z naravo*

- ▶ 13 sodobno opremljenih sob s kopalnico
- ▶ kuhinja in dnevni prostor za druženje v avli doma
- ▶ izjemno ugodna ponudba za letovanje skozi celo leto
- ▶ idealno izhodišče za sprehode in kolesarske izlete
- ▶ brezžični dostop do interneta
- ▶ kopanje v bazenih Rogaške Riviere

*Izberite počitnice, polne doživetij v
Hotelu Delfin*** v Izoli*

- ▶ ugodna ponudba za letovanje skozi celo leto
- ▶ izjemna lega ob morju s sprehajalno potjo do mesta Izola
- ▶ notranji bazeni in zunanji bazen z ogrevano morskovo vodo
- ▶ jutranja telovadba v vodi in telovadnici
- ▶ hotelska plaža v neposredni bližini hotela
- ▶ bogata hotelska ponudba z animacijskim programom
- ▶ pestra kulinarična ponudba
- ▶ obisk splošnega zdravnika
- ▶ brezžični dostop do interneta

Informacije in rezervacije:
Tel: +386 (0)5 6607 400
rezervacije@hotel-delfin.si

DELFIN HOTEL ZDUS d.o.o. Izola
Tomažičeva ulica 10, 6310 Izola
Tel.: h.c. +386 (0)5 6607 000
www.hotel-delfin.si

Foto: Nevenka Mandić

Maj - Bralna značka s Tonetom Partljičem

Junij - Društveni piknik

Foto: Zlata Ramovš

Julij - Obisk udeležencev mednarodne Grundtvig delavnice

Foto: Nevenka Mandić

Avgust - Marinkina knjižnica pod krošnjami z Minko Likar

Foto: Nevenka Mandić

September - Vpis v krožke univerze za 3. življenjsko obdobje

Foto: Nevenka Mandić

12 mesecev skozi fotografske leče

Oktober - Čaj ob petih z županom mag. Mihom Ješetom

Foto: Nevenka Mandić

Foto: Zlata Ramovš

November - Martinovo na Ptuj